

Silvan Güneş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.03.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

1 Aralık 1969

bugün ilk güneş ışıkları ile kamaştı gözlerim
bugün ilk kucağa geldim ve mutlu oldu sevenlerim
bugün kurtuldum beni saran karanlıktan
bugün çığlık attım ağlayarak
ve anladım dünyayı yediğim şamardan

işte minicik elim ve ayaklarım
kimbilir ne yollar gidip ne işler tutacak
pır diye uçacak gibi işleyen kalbim
akrep ile yelkovan neredeyken duracak
hep bir bilinmezde olsa da bunlar
ne çare heyecanlarına yenik zamanlar
yelkenlerim atmadı daha demirlerini
hangi limanda hangi bekleyenin var
aydınlık gördüğün kadar sürecek de
ve yine seni karşılaştık
sonsuz karanlıklar

01 Aralık 2007 Alanya 03:26

Silvan Güneş

10 Kasım

yine bir 10 Kasım günü
hüzüneydi hava
karmaşıktı bulutlar
sakindi bildiğim tüm ırmaklar
ve su
içine gömülmüşçesine sessizdi

bayrak yarıda
kalbim hüzyünde
bir yalnızlık şarkısının girdabında
bilinmezlik içindeydi ritimler
çıkmiyordu sesi
bu duygu karmaşasında
ta ki
kıskanç çığıllıklar yükselene kadar
hüznümüzden daha karaydı bulutlarınız
ve de aslında
sizin yüzünüzde bir maske vardı
çok korkunçtunuz
küçücük çocuklar
bilemezdi bunu
bir 10 Kasım'ın hüzyüne
sıymazdı da bütün bunlar
beş beterdi
ihanetiniz
üzülmek neye yarar

Silvan GÜNEŞ

Alanya 21:42

Silvan Güneş

17 Kere Perişan

Bugün bir anne ağlıyordu.
Bilmediğiniz bir yürek,
göremediğiniz bir gözle...
Bugün bir anne öldü nefes alırken,
oğlu darağacında yaşarken!
Duyar gibi yaptık hiçkırıklarını!
Bugün bir dünya yıkıldı,
Hepimiz altında kaldık...
Bir kısmımız kaldıramadık enkazlarını,
Çoğunuzun haberi olmadı...

Silvan Güneş
13.12.2017 / Alanya

Silvan Güneş

Acımak

ele vermek kendini
ve ele almaya çalışmak
sanki çare kimde nereye kadar?
bir tarafta ibresi yerinde durmayan bir pusula
diğer tarafta seninle dalga geçercesine ilerleyen bir saat

güven olabilir mi?
ibresi bir anda duracak olan ne varsa
seke seke ilerleyişine
tıktır tıktır yürüyüşüne...

acımak
ele almaya çalışmaların
elde edişlerin sancısı
ele verme kendini...

Silvan Güneş

Acır

İncelir koparsın
Kırıldığın yerden
Bir sızı bir şarkı olur
Acımaz sanırsın!

Silvan Güneş

Acıtıyor muşum

Kimseye sabrım kalmamış
Önce ben terk ediyorum
Önce ben çarpıp kapıları
Çekip gidiyorum
Yetmiyor çünkü
Yetersizliğiniz,
Dizginlenecek gibi değil
Gitmiyorum ben de
Gitmiyorum yalnızlığımdan
Tercih ettiğim bu size göre terk edilmişlik
Sığmıyor kanatlarıma
Denizimin doğurduğu dalgalar
İssız adaların kumsalında hayat bulurken
Senden anlaşılmayı beklemek,
Asla tesadüf edemeyeceğin bir ıssız adayı
Düşlemekten de öte bir şey.
Çok mu sertmiş cümlelerim kaya gibi
Çok mu acıtıyor muşum tenini
Dur hele,
Bu daha hiç bir şey değil.

Silvan Güneş
Alanya
15.12.2015

Silvan Güneş

Açız Başarılara

Açız başarılara,
iyi, güzel, doğru, haklı olan her şeye açız...
Çok örselendik bu bereketli topraklarda
Dünümüzle, bugünümüzle aşağılandık
Kimliğimizi yerlerde sürüklettiler..... her karşı çıkışımızda.
Olmayan fırtınaları estirdiler üstümüzden.
Aldatıldık, içtenliğimiz kadar
Ama biz de akıllanmadık be hâlâ...
Açlığı oruç belledik sustuk,
sabrın sonunu selamet sanıp,
güneş doğacak diye aş erdik tutsaklığa...
Tuzu bağrımıza öyle basmıştık ki,
pişmişti yaramız, uyuşmuştu tenimiz...
Bu nasıl bir yazgı ise her şekilde çıkamadık,
çıkamıyoruz zirvelere...

Silvan Güneş
05.02.2015

Silvan Güneş

Adaletin Tasası

Biz bu hayatı adam gibi ne yaşayabildik ne yaşatabildik,
bazılarınız çok zorladı bizi...
Kötülükler çoğaldıkça yenildik,
yetmedi karşısında cılız isyanların nefesi...
Biz bu dünyaya ne yaşarken ölmeye,
ne de yaşamak için savaşmaya geldik:
ama bitmiyordu kralların hulyası...
Biz doğuştan güçlülerle aptallara yenildik
Nüfus bulmayınca adaletin tasası.

Silvan Güneş

Adem ile Havva

Adem'e elmayı yedirdik!
Dünyaya pabucunu ters giydirdik!
Çok azı hak ettiğiyile bir elma,
Milyonlar var maymunlarla dolu dünya...

Silvan Güneş

Adımlarız

bir iz düşümüdür hayat
tüm bereketiyle bize gülümseyen güneş
ve önümüze kilim gibi serilen hayat;
adımlarız
bilerek yahut bilmeyerek
hem tükenişe
hem bir yere varışa
adımlarız
bir gülücüğe fit oluruz çoğu kez
adımlarız
ne olur üzmesine
yormasa
doğru yola ulaştırırsa bizi adımlar
adımlarız
ve adımlar hayat bizi

Silvan Güneş

Affet

hayatı nasıl yaşarsan yaşa
özetine baktığında sen çıkarsın
sevmediklerinde vardır hani
durup durup kaçtığın
konuşmasan da karşılaştığın
ne hikmetse neyi eleştirdiysen
bir zaman sonra sen de yaparsın
hayatı nasıl yaşarsan yaşa
yaşadığın sende kalır
haklıysan hep dik dur elbette
içinde eğer kötülük varsa
onu da besleyen duyguların
kendinle kaldığında
vicdanın hesaplaşır
gerçekler daraltıyorsa kalbini
tokat gibi iniyorsa yüzüne şamarlar
ve affedemediyse yaptıklarını
senin de yanıldığın bir şeyler var
mesele büyüklükse affedilmek de
mutlu eder insanı üzülme eğildiğine
el öpmekle dağ devrilmez eteğe

01 Ağustos 2006

Silvan Güneş

Ağlayalım

dalından kopmuşsa bir yaprak
zamansız ölmüşse bir çocuk
düşmüşse insanlık ayaklar altına
ağlayacak çok şeyimiz var
ağlayalım

gözümde bakışın adı hüzün
izleri geçer mi hiç acının
yaşamak zor geliyorsa kızmamalı
hayatın bir parçasıdır ölüm

nefretler yoğruluyor günbegün artarak
bombalar patlıyor her gün
çocuklar ölüyor
kadınlar ağlıyor duymuyor musun
bir içli çığlık türkü oluyor
söyleniyor durup durup dudaklarda
bunu sen de söylüyorsun
elin hep mikrofonda
gülüyorsun
neden bu iki yüzlülük

Eylül 1998 Kuşadası

Silvan Güneş

Aklı Biraz Olsun Başına Gelenler

Evine ekmek götüremeyenleri anlatıyordu şair dizelerinde
Bir haber başlığında memleket ahvalinden başlayan manşetler gibiydi onun şiiri..
Memleket ikiye bölünmüş, insanlar aralarına çizdikleri çizgiyi önce bir nehre sonra da
bir denize dönüştürmüştü.
Belli ki okyanuslar olsun istiyordu artık herkes,
öyle ya bu kadar çok farklılıklarla olsa olsa aramızda okyanuslar olurdu.

Memleketin tüm fabrikaları ve daha adını bilmediğimiz nice taşınmışları parsel parsel
satılmıştı.
Vak ki vah koşa koşa gelen Suriyelilerden Afganistanlılara kadar memlekette beş
milyonun üstünde mülteci, ucuz işçi arayan patronların iştahını kabartmıştı.

Savaşların yüzyıl gerisinde tam da refah içinde yaşamayı hak etmiş bir milletin üstüne
yine nimbuslar düşmüş, ah o bahtsız, üretimsiz, gudümsüz günler bir alev
topuymuşçasına üstümüze üstümüze yürüdükçe, kara bahtım kör talihim dahi
dermansızlıktan iki damla yaşı akıtamamıştı.

Vah ki vahdı bu gidişat,
fakat korkar olmuştu halk,
susturulmuştu çokça, "hele bir konuş Silivri çok soğuk" diye alenen korkutuluyordu akılı
başında, memleket menfaatlerini korumaya yeltenenler...
Düzenin kurucuları, düzenin savunucularına iyi para veriyordu ve onlar da Allah için
sosyal medyada hiçbir lafı, sözü esrigemiyordu.

Derken sanki güzel bir şey oldu; "Sedat Peker" diye bir adam bir açtı ağzını yumdu
gözünü,
hah işte canım evladım, işte ondan sonra bir şeyler tersine dönmeye başladı. Zaten iki
tane dönüm noktası vardı memleketin bu koca süreçte; biri "Gezi olayları" ikincisi de
hah bu işte...

"Maymun gözünü" açtı diyordu, işte şu karşı kıyıda uzunca bir vakit geçirip de bu
gelişmelerin şahitliğinde akılı biraz olsun başına gelenler.
Hem zaten bıçak da kemiğe dayanmıştı, o yüzden gerçekten biraz akıl vardı bunlarda
da o mu devreye girdi, yoksa bıçak kemiğe dayandı da ondan mı akılları başına geldi,
işte bu kısmını bir türlü bilemedi yamacın beri kalandakiler.

zaten mesele de o değildi, mesele milletin nereye girriğini bilmeden bir fıfırlı, cüsseli,
fiyakalı zamanların karşısındaki ezilişinden sonraki durumuydu. Bu durumu sözde
düzeltecekmiş gibi görünenler yine çok kâr ettiler bu işten. Meselâ ne mi yaptılar,
15.00'e dayanan euro'ya yetişi verdi dolar. Bir kaç iniş çıkışla dahi trilyoner oldu yine
bir kesim. Halk perişan ve ekmeğin yükselmemesi için bilmem kaç secde huzura
durmuşken oldu tüm bunlar...

Memlekette yine aynı dualı ve bol kelamlı sözlerle telkinler tavaf edip dönüyor etrafı.
Kiminin kulağından giriyorsa onlar da huşi içinde dinleyip tevekkül ederken, oldukça
büyük bir ses "hakkımızı helal etmiyoruz" diye haykırıyor. Ve "akılı biraz olsun başına
gelsin artık da bitsin bu çile" diye gözünün içine bakıyor bu taraftakiler...

Silvan Güneş

Alegori

Tehcir vermişler bir mutluluk içinde bana
Siz buna sürgün deyiniz
Sevinçler yaşanmış sürpriz olmayan bu gidişe
Mutlu olmuş düzen kurumlarının yargıçları
Aferin vermişler kendi kendilerine...

Gülümsediklerini göremediğim dudaklarına,
yapışmış acı veren yılımsamaları
Bir pandomimleri varmış
maymunların dört şebek hali
Çıkmaz sokak adamlarıymış bunlar
Yollarında yürünmezmiş.

Zaten daralır kaybolurmuş bu hatlar biteviye
Düşerse eğer işin bedeli alınırmiş göze
Hainlik kanla tüfekle değil anlayacağın
Bitmiş kurumların serseri mayın liderleri
Tuttuğu kalem ve mühür gücü,
adam yapmış onu! ...

Yeter ki,verdiği hükmü uysun mevzuata,
Tüyü yolunacak kaza...
Uydurulur bir şekil itinaıyla
Ne farkın var ki adil değilse verdiği hüküm
Ha doğuda deliveren başkesen
Ha senin serseri imzan
İkisi de planlı ve haince,
Sen doğrudan yürü istediğin kadar
Doğru onların gönlünce

29 Kasım 2007 19:51 Alanya

Silvan Güneş

Amasya

Amasya
hangi şarkı
hangi şiir
hangi duygular
hangi ben

hangi ırmak
hangi köprü
hangi zaman
hangi sen

Silvan Güneş

Amasya'ya Gel

Kayalarında bir ihtişam heybetli bakışların
Yeşilirmak'ta her gece yansıyan şatafatın
Gözlerim hep üstünde kral kaya mezarların
Gel de aşık olma sen alma eline sazın

Gel Amasya'ya gel bu gece bu gece
Dolunayda gel Amasya sen bu gece bu gece

Tarihi anlı-şanlı geçmişiyile bahtiyar
Bir dem ararsan eger bulursun burada karar
Olmamışsan hiç aşık olursun Şirin ya Ferhat
Gözlerini yummadan gör dünyayı Amasya'dan

Gel Amasya'ya gel bu gece bu gece
Dolunayda gel Amasya sen bu gece bu gece

Yalıboyunda sabahladım kubbeler gölgesinde
Uyku yok hiç gözümde doyamadım ben bu şehre
Sanki tarih yaşıyor her taşında caddesinde
Şimdi gelmek istemem çağırmayın boş yere

Gel Amasya'ya gel bu gece bu gece
Dolunayda gel Amasya sen bu gece bu gece

28 Nisan 2001 Amasya

Silvan Güneş

An

Yıllara uzansam tutacakmış gibiyim.
Lakin ne akansu durur debisinde
ne de geçip giden anlar kalır hanesinde.
Mutluluğu yaşayan, elinde tuttuğun fotoğraflar...
Bakar bakar anarsın, her karesinde...

Silvan Güneş

Anadolu'da Kadın Olmak

Anadolu'da kadın olmak
Hep bir işe uyanmak...

Silvan Güneş

Anlamıyorlar!

İnsanlar ısrarla anlamıyorlar,
benim sen olmadığımı,
senin ben olmadığınızı...

İnsanlar ısrarlı
Gitmeye niyetleri yok!
Kararlarını vermişler!
Benim ben olmadığımı!

Silvan Güneş

Annem

şu dur durak bitmez enerjin hiç bitmesin ama
ne olur bir soluk da şuraya oturuver anne
çiçeklerin dibi yaş bahçende bir tek ot yok
sen bulursun yine de yapılacak işin çok

bahçeyi süpürmüşsün güllerin renk renk açmış
arkadaşın limon ağacı salkım salkım sararmış
tutmaz dedikleri ortanca Figen'in bahçesinde
fide vermiş şimdiden mutlu oluyoruz işte

inci binbir telaşla hazırlamış börekleri
yanına da çay koymuş içelim ya keyfince
annemi kim çağırırsa her sefere geç geliyor
elinde gül makası tirmik çapa düşmüyor

doktoru sakın demiş bırakmasın bu işi
sağlıklı olmak için kaslar hareket etmeli
annemi çağırırsan diyeceği baştan belli
o spor yapıyormuş bu da başka sebebi

annemin sayesinde komşularda öğrendi
yazlıklara gelenler ot yoldu gül lale dikti
akşam serinliğinde sanki herkes yarışta
bu rekabetle çoğu bahçivanlıkta satışta

yan bloktan bir komşu bahçeyle cana geldi
sosyolojisi patladı balkonları terk etti
sitede ot kalmadı sayesinde gül bitti
size de örnek olsun bu annemim eseri

17 Temmuz 2006
Kuşadası

Silvan Güneş

Ansızın

bir gün de sen ansızın ara beni
bir gün fle doğum günümü
şaşirt
zor mu

bir sabah benden önce uyan
düşün
bir gün de sen ansızın gel
şaşirt
zor mu

Silvan Güneş

Asalist

neokalite çıkmıştı sergiye
entelijansiya yaşamlar vardı artık
hedonistim diyordu bir kesim kendine gururla
nihilistti en sonunda bizimkilerde
kavafisler de vardı önemsenmeyen
istanbul gibi karmaşıktı yaşamlar
ama Anadolu gibi adamlar yoktu öyle
bilgisinden önünde eğileceğin
fethetmek için savaşıcağın değerler nerede
bu antropolojiden bir şey çıkmazdı artık
çıkamazdı durduk yere bir şey
asaldı artık herkes asalsı
asalaktı konuşulan muhabbette
dinlememek için kulaklarını tıkdın
doğruyu konuşmak yasaktı

Silvan Güneş

Aşk Dediğin

aşk dediğin şey
zamansız açması gibi bir çiçeğin
dağ zirvelerinde donmuşken hayat
yaşama umut olan kardelenin
aşık dediğin
yanmıyorsa kerem gibi
düşmemişse senin için dağlara Ferhat
ve söyleyememişse iki güzel söz
Yunus gibi
hiç bir şey düşündüğün gibi değil

06 Ağustos 2010
Kuşadası 13:06

Silvan Güneş

Aşkından Bu Şehirde Öldün mü Hiç

masallar ülkesinde yaşadın mı hiç
ve dinleyip büyüttün mü duygularını
arzuların vurdu mu doruklara
bir şehrin büyüüne kapıldın mı hiç

öğrendin mi kimlerin adı kazılmış duvarlarına
sen de adını bir duvara yazdın mı
yeşilirmak'a şavkı düşen ozana bakıp
nedim'i de bir nebze olsun andın mı
gitmelere kalkıp hazırladığında bohçanı
yeşilirmak'ın ağlayışını duyup kaldın mı hiç

sevdiğin mi sen de
adı "lale" olan bir çiçeği
ölesiye bekledin mi ilkbaharları
açsın istedin mi alaca laleyi
bahçende bir kalbi besledin mi hiç

seyreyledin mi şahları, padişahları
gelip geçen bir devri gözledin mi
körelttiler mi dehlizlerde, Cilanbolu'da
nefsini tutup tutup üfledin mi hiç

arındın mı kötü bildiğim duygularından
ferhat olup Şirin'e aşk eyledin mi
sakladığın sırlarını emin bildiğin
kralların kalbinde uyudun mu hiç

taştın mı yatağından öfkeyle sersefil
sensizliğinde bir zavallı serçe oldun mu
unuttun mu sarstın bu kalbi derinden
arasam da senin gibi bulur muyum hiç

nakkaşın nakşına düşürüp gölgeni
zamanın duruşuna şahit oldun mu
sabuncuoğlu Şerefettin'in önüne yatıp
parmaklarında şifayı buldun mu hiç

musikiye can veren nefesi duyup
aşkından bu şehirde öldün mü hiç

Amasya

Silvan Güneş

Atalarım Doğru Söylemiş

köyün küllüğünden çıkmış küllüğünü beğenmemiş
şimdi sosyete de ya
eşinin rütbesiyle masada yer edinmiş
ben demedim atam söylemiş
kaplumbağa kabuğundan çıkmış da kabuğunu beğenmemiş

tavuklara yem verirken yumurtaları toplarken
peynir yapıp kalıp kalıp inekleri sağarken
unutulmuş bütün bunlar yerilmiş hep yapılanlar
kokuyor olmuş hep köylüler burun tutup gülüşmeler
gerdan büküp dil kırmalar devam etmiş her yıl bunlar
çekirdek aileymiş zaten onlar
akrabaları içerlemiş ne oluyor buna denmiş
kozanoğlunun kızı mı Abdülkerimoğlu'nun kızı mı
anası aha ortada o kumaşın hası mı
ben demedim atam demiş dinleyin bir ne söylemiş
ektğim nohut biçtiğim nohut
tarlalara saçtığım nohut
şam'a varmış leblebi olmuş
apdal kızı gelin olmuş

olur mu hiç öyle şey insan yerini bilmez mi
köylü olmak ayıp değil çileyi çeken övülmez mi
devam etmiş seninkisi köyünün adını unutmuş
ata nal çakıldığını görmüş kurbağa ayaklarını uzatmış
doğru ben de içerledim atalarımı hep dinledim
son sözü de ben etmedim buyurun siz de öğrenin
fazla söze ne hacet yeri gelince söyleyin
sallanma sarımsak sapın belli
üçrelenme keten gömlek ipin belli
kızım senin aslın belli neşlin belli
anan sarımsak baban soğan

Silvan Güneş

Atatürk

ATATÜRK

Bazı isimler vardır, markadır onlar.
Üstüne bir şey söyleyemezsin.
Çizmek istedikçe karalarsın kendini
Karalanmadığını gördükçe, paralarsın kendini...

Bazı isimler vardır aşık atamazsın
Attığını sandıkça kayaya vurur başın
Aklının yetmediği işler anlını karışlar
Kim bakar senin aklına, sana göre değil bu yarışlar...

Bazı isimler vardır, ağzına alamazsın
Lügatin yetmez, kifayetsiz kalırsın...
Bu bir tarih oyunu, oynadığın sahne değildir meydanlar
Kimler gelip geçse de kim kimi nasıl anar?

Bazı isimler vardır, geçemezsin önünden
Yurtta barış için savaşanları bükemezsin bilekten
Şakaya gelmez bu işler, uğraşma anlamazsın
Kaç kalp atar onun için, cürmünle silemezsin yürekten...

Silvan Güneş

Silvan Güneş

Avutmuşlar Bizi

Boş ver renkleri,
göz yaşlarımız ortak demişlerdi,
Sonra fark ettim,
Ortak olsaydı paletimizdeki renkler:
kalbimizin sızısı:
söndürürcesine aynı şeye ıslanırdı...
Kiminin isten, dumandan,
Kiminin gözünü kör eden ihtirastan,
Kiminin yanan ciğerindendi de...
İnsanda timsahtan deri olunca:
Sen anladın taş gibi yürek,
Ben anladım vursan da duymaz inek...
Anlasana,
avutmuşlar bizi...

Silvan Güneş

Ayar

Her Şeyde bir ayar var...
Kimisi ayarı kadar,
Kimisi ayarı tuttuğu kadar.

Silvan Güneş
13.12.2017 / Alanya

Silvan Güneş

Ayna

kötüysem eğer sizlere karşı
aksiniz yansımış çehreme
aynayım ben

yüzünüzde maskeler envai çeşit
belli etmiyor gerçek yüzünü
sahte her şeyiniz
içiniz de dışleriniz gibi çürük

kötüysem eğer sizlere karşı
aksiniz yansımış çehreme
aynayım ben

ne o şaşırdınız hemen
haklısınız
daha önce hiç görmediniz ki kendinizi
yansıyan aksi ben sandınız

Silvan Güneş

Aynı Teksir

hep iyi başladım ama gelmedi sonu
korkar oldum ilgiden
daha tadını çıkartamadan
ve özetine varamadan
ben zaten ne olduğumu anlayamadan
her iyi şey doruğu bilmedi

yok kalsın istemiyorum dedikçe
bu garip devinim beni yedikçe
liste aldı yürüdü
senaryo hep aynı teksir

04 Mart 2008 alanya 00:14

Silvan Güneş

Aynısın İşte

aynı şeyleri yapmak sıkar insanı
bazen aynı yere bakmak
bazen aynı düşünceyi savunmak da sıkar
aynı ayakkabıyı giymek
aynı yolu yürümek
ve aynı şarkıyı durup durup söylemek
aynı kelimeleri kullanmak sıkar insanı
aynı ifadelere bürünmek
ve hep aynı manzaranın içinde olmak
aynı insanlarla konuşmak sıkar insanı
aynı sen gibi birini tanıtmak
ve yetmiyormuş gibi aynı işi yapmak
mutluluk vermez aynısı gibi olmak
insanları bıraktığın gibi bulmak
her sorduğumda aynı tas aynı hamamsa hayatın
mutluluk vermez ki paylaşımların
bu yüzden sıkılır kaçırım hep böylesine
dost tutmam kolay kolay arkadaş evresinde
bazen dayanamayıp eleştirsem de
söz kulağından girer ve tokat gibi yapışır yüzüme
o zaman yakınma sen de her gördüğün yerde
seninle uğraşmam artık takmam ki sözlerini
geliştir kendini ve kurtul ağlarından
gözün ne zaman görmeye başlayacak dünyayı
gücün yetiyor mu önce bir bakalım
benimle dost kalabilmek için
değiştirebilecek mişim aynılarını
hem bunun için değişmeni de kabul edemem
her şey kendiliğinden sen olmalı.

29 Temmuz 2006

Silvan Güneş

Ayrılık şarkılarım Var

Ayrılık şarkılarım var
Şehirlere, insanlara...
Uzaktan bakınca çiçeklerini gördüğünüz bahçelerin,
İçini bilmediğiniz evleri gibi duygularım...
Balkon nereye açılır,
mutfak nereye çıkar?
Güzel sohbetleri var mıdır evdekilerin,
okuyunca herkesin bayılacağı?
Bugün kaç kilometre ve kaç tane evin yanından geçtim.
Kimse bizi tanımıyordu.
Dağların yanından geçerken,
adını bağırdım.
Dağlar dahi adını söyleyip cevap verdi de...
Sen vermedin.
İyi mi ettim kötü mü bilmiyorum.
Sana ait birkaç kırık anıyı da geride bırakıp,
ben bugün artık bana hüzün veren o şehri,
terk ettim.

Silvan Güneş
05.09.2017
Alanya

Silvan Güneş

AZrail

bir gün ık gel bana
sıkıldım
zilleri takıp oynayalım
konuşalım sonra istersen uzun uzun
hayatın bir ucundan sen tut
bir ucundan ben
gekiştirelim yırtılsın eteği
o bunu uzun bir süredir hak etti

ben bazen içerim
ama oldu epeydir ona da
elimizde kadehler
tokuşturalım
zemzem misali
azraili düşünelim
tam sırası hem böylesi zamanda
sen günahsız ben huzur içinde
ne isterse bir nefeste verelim

ben rahatım vicdanım rahat
günahını saklayanlar düşünsün
oynadım diye çağırıyorlar ya beni
arındırmak için sarmıyorum bu bedeni
karaya
kapkaraya hem de zifiri
ayol mevsim yaz sen de her dem zemheri
ne o güvenmiyor musun KARA kalbine
bizde nefis var
sen üfle
azrail girsin içeri!

22 Haziran 2008 Alanya 23:26

Silvan Güneş

Bahane

dur
bir yerden çıkacak ya bu gözyaşı
bahanesi sen ol
islansın
yine dökülüp düştüğü yerde
yansın benim
ne çıkar
ağladığım sen
ortada yanan ben
bahanem başka yerde
dur
biraz yansın benim

04.03.2008 Alanya 21:49

Silvan Güneş

Baklava

beni alamazsın
aldığını sansan da kandıramazsın
beni çok kolay karalayabilirsin ama

beni anlayamazsın
anladığını sansan da
ölçün küçük gelir tartamazsın
beni çok kolay eleştirebilirsin ama

bana varamazsın
vardığını sansan da ulaşamazsın
çünkü her başarım tokattır sana

şahit oldukça çıldırtır yaptıklarım
ismim fazla gelir cismim katmer katmer
çıkamazsın o dağı nefesin yetmez
istesen de arkadaş olamazsın...

ama takip edersin yine de
sıkışırçasına kalbin
kötü olduğuma herkesi inandırana dek
eksilmez üstümden geçtiğin oklava
ve amacına mutlaka ulaşınca
çoğalır oklavalar silahşörcesine
haydi yürüyün üstüme üstüme

tanıdık tanımadık bir sofraya da kursanız
kılım kıpırdamaz
öyle ince öyle leziz ve çıtır çıtır
gelirim baklava kıvamına
müsaade sizin dökün be artık şerbetimi
ve yensin şanımlı şöhretim
oysa kırmızı halındır üstünden geçtiğim
hiç acıtabilir misin yüreğimi
delisin...

Silvan Güneş

Baykuş Tünmeden

Sana ait değilse düştüğün yollar,
Vazgeç, tepene bir çığ düşmeden...
Bu isyanlar, yalvarışlar, bir yere varmayan sözler yersiz...
Geri dön, gecene baykuş tünmeden...
Adı olmayan duyguların sonu yok, bataklık
Topla eteklerini koş, henüz vakit varken...
Sen de anlamıssındır hem
Yazgı, mecburiyet, gelişen olaylar, sana seni avutmak için söylenenler.
Tercihler, seçimler, gönlün, gölgenin düştüğü yerdir gerçekler.
Al alırsan al mor alırsan mordur sevişler...
Kırmızı giyersen kırmızı, mavi giyersen mavidir esvapların.
Zorla güzellik hiçbir evin çatısı değildir ki
bacası yanan ocağı ateşleyecek odunu da sen yığmışken...
Neyi arzulamışsan o ısıtır seni...
Uzattığın el, değdiğin ten, seçimlerindir,
Sana senden daha yakın.

21 Ekim 2017

Silvan Güneş

Bekleyemem

ben kimsesin
babasının keyfinin kızı değilim
bekleyemem...

03 Mayıs 2008 Alanya 23:02

Silvan Güneş

Ben Aşkın Tam Kendisiyim

Aşk mıdır seyyah zamanda her gönle erer misin?
Şu dünyanın gam yükünü, bir nefeste çeker misin?
Şu dünyanın gam yükünü hiç zamansız çeker misin?

Neredesin bilmiyorum, bir umutla bekliyorum

Hem Leyla'yım hem Mecnun'um
Hem Kerem'im hem Aslı'yım
Ben aşkın tam kendisiyim
Hem Leyla'yım hem Mecnun'um
Hem Şirin'im hem Ferhat'ım
Ben aşkın tam kendisiyim

Ne yersesin ne göktesin
Her kalpte her gönüldesin
Aşk dediğin elvan elvan bir bahar

Kalbini vermezsın
Çiçeğin dermezsın
Ölür mu sende bahar

Her gönülde yaşarmış bahar
Her nefeste coşarmış bahar
Kalpler kadar yakınmış bahar.

Silvan Güneş

Ben Yaşamak İçin Seni Semiştim Hayat

Ben yaşamak için seni seçmiştim hayat.
Bir glizar bahçesinde esiyorken kendimce
Dokunşa da sineme hüznün karanlıkları
Aydınlığı düşlerken aşk dağladı bir hece.

Ben yaşamak için seni seçmiştim hayat
Bir vakte kadar güldüm, mutlu oldum sevince
Uzanınca ellerin o narin bedenime
ıkı verdi dikenim acıttım sandım kendimce.

Ben yaşamak için seni seçmiştim hayat.
Dokunmadım kimseye sandım her şey kendince
Anladım ki yaşamak bir başına değilmiş
ıkana kadar karşıma haydutları görünce.

Ben yaşamak için seni seçmiştim hayat.
Bilmelisin bu resim ebedi bir nasihat
Aldı canım elimden bir yudum nefesimi
Kömür karası çaldı mahşerin derininden.

Silvan Güneş

Beşerin Şaşanı

tarihin kısılcacında ilerlerken yavaşça
sıkışmış sıkıştırmış ordular tanıyınca
bir garip duygu ile geçmiş ruhu sarınca
anladım ki beşerin şaşanı biz olmuşuz
kaç kadehi doldurup boşunu savurmuşuz

kıtadan kıtalara atlar tepmiş kumları
nalların izi düşmüş hatlarda dumanları
bir sis gibi sararmış mahşerin kanatları
anladım ki beşerin şaşanı biz olmuşuz
çoğalttıkça nüfusu bileni savurmuşuz

niyet neye imiş ki beşik neye kurulmuş
kalın döşeklerime kadılarım oturmuş
sinsi düşüncelere sinmiş kara lekesi
üfürüğün muskanın bitmeyen hikayesi
anladım ki beşerin şaşanı biz olmuşuz
bileni susturarak kadehi boş vurmuşuz

bilenle bilmeyeni ayırt edilmez yıllar
düzenle düzdürülen sıralı madalyonlar
şimdi pek de modaymış sahte deri koltuklar
şan şöhretin peşinde koşuşturan olmuşuz
sema döndük sandıkça mevlamızı bulmuşuz

çıkan çıkmış kürsüye parmağı bal yalamış
ayranı yok içmeye şimdi kürke sarılmış
bir metrelik kumaşla başa kefen takılmış
meydan sana kaldıkça zirveden de olmuşuz
sen kırdıkça kadehi bardaktan da olmuşuz

tarihin zevklerini okumaz düşünmezsin
bu aklını ne yapsan geçmişe götürmezsin
taşı işleyen eli anlamayı seçmezsin
at gözlüğü taktıkça kibarlıktan olmuşuz
eşeğe semer vurdukça ilimi de kovmuşuz

tarihi okudukça dersi aldık sanmışız
sen iyisin diyene altın kese saymışız
geçmişini unutarak riyakarca kalmışız
kof kuru gürültüyle şimdi kral olmuşuz
kırdıkça kadehleri yarı cahil kalmışız

22 Kasım 2007 01:58 Alanya

Silvan Güneş

Bırakırız

Her insana bir şeyimizi bırakırız...
Kimine aşkımızı, kimine sevgimizi, kimine hasretimizi...
Kimine öfkemizi, kimine nefretimizi, kimine isyanımızı...

Silvan Güneş

Bi Aralık Doğduğumda

ben bugün doğduğumda
daha ilk kucağa alındığımda
soğuk bir kış gecesinin
ağlayan sesi olduğumda
mustakil bahçeli bir evin
dört tarafı leylaklı konağında
annemin gözü gibi baktığı
iki uzun selvi boylu çam ağacının
şahitliği huzurunda
at nalı çakılı kapıdan geçmiş başım ilk
kısmet sayılırmış demek ki
bana ait ne varsa bu çamın dibine gömmüşler
ve ben büyüyünce ondan mıdır nedir
hep ağaç sever olmuşum
dağ gözler olmuşum
hep hasret düşmüşüm de sevdiklerimle
yol gözler olmuşum
bir platonik olmuşumda Leyla gibi
bulmuşum bazen Mecnunu
ama yetmemiş varlığı yine arar olmuşum
zor olmuşum yıllar gibi
çetin kışlar gibi
birbirine kavuşmayan dağlar gibi
yorulmuşum
adımda bir hafta konulmamış zaten
çok aramış babacığım ismimi
beğenmemiş onca çocuktan sonra
bana sıra gelince hiç bir şeyi
ve küsmüş anneciğim babacığım
hayatta ilk defa
bir haftalık küslükten sonra
ismim bulunmuş ağabeyimden
aklına gelmiş coğrafya dersinden
ve iş bağlanmış tatlıya
belki bu yüzdendir
ben de bulamamışım çok aradığımı
ve hep bulamadıkça kızar olmuşum hayata
ve zanlıyı teşhisim zor olmamış
ah içime ateşler salan şu coğrafya
isyanlarım bıçaklar gibi bilenmiş
affedememişim insanları
göklere indirmemişim inandığım bayrağı
yerli yersiz değişmemiş hayallerim
sadece yelkeni yokmuş
bir de teknesi
tamam sıkıştırmayın artık
kürekleri de sizin olsun ne yapayım
ben kendi halimde kendi bildiğimle
birakın da rahat rahat yaşayım...

1 Aralık 2007 02:55

Silvan Güneş

Bilmiyorum

Bilmiyorum,
hangimiz en doğru tarafından bakıyorduk,
üstüne sürekli konuştuğumuz
şu kısacık hayata! ..

Hatırlamıyorum,
en son neyin üstüne konuşup tartıştığımızı
ve son sözü kimin söylediğini! ..

Anlayamıyorum,
doğrunun ne olduğunu herkesin bildiği halde
aklınızı yeyip bitiren kurdu,
diğerinin ayağına basıp
baskın olma kaygısını! ..

Yetişemiyorum,
çünkü herkesin kendi anladığı kadar hayat,
ve bilemem,
eksik kalan yanlarınızı
belli etmemek için
ya da tatmin etmek için
seçimlerinizi, arzularınızı, ihtiraslarınızı! ..

Öyleyse;
Yamalsınız bu hayatta,
dokuyamadıkça,
kendiniz olamadıkça,
bir güzellik yapamadıkça...

Kuşadası
07/09/2016

Silvan Güneş

Bir Aşağı Bir Yukarı

herkes gibi bir adım daha yaklaştık
düşünmek istemediğimiz
ama yarınlara bıraktığımız geleceğe
biraz daha koştuk
tökezleyip düştüklerimiz geldi ardimıza baktığımızda
çoğu anlamsızdı
güldük geçtik
ne gereksiz insan müsveddesi vardı
zorla girmişlerdi hayatımıza
arzu edip seviyorum dediklerimizden çok daha fazla kaldılar
yanımızda

ne kıskançtılar saçı uzununu kısası
aklı yetmezlerin kaç sohbetine isyan ederek
frenlercesine sığıttığımızdan gömülmüştü etine dişlerlerimiz
o yüzden az lastik eskitmedik isyanımızı belli etmemecesine
hayat işte bu
neye niyet neye kısmet
beş para etmez bir dünyada
renksiz rüküşlerin basit bulmacaları
ha yukarıdan aşağı
ha aşağıdan yukarı

02 Kasım 2010 21:51

Silvan Güneş

Bir Kalem Gibi

Bir ağaç gibi durabilsek hayatta, dimdik.
Bir kalem gibi yazabilsek,
doğruları yazmak için hiç tükenmeden...
Bir yaprak gibi düşebilesek biz de gönüllere...
Ve bir toprak gibi her şeyi kabul etsek...
Fakat bir dal gibi kırılmasak,
taşımak için kolumuzu uzattıklarımıza...

Silvan Güneş
Alanya 7 21/06/2019

Silvan Güneş

Bir Kirpik Düşer

Bilmeyince değerini gözyaşlarının
Süzülen damlalar süzülür gider...
İçindeki okyanus çağlıyordur oysa
Görmeyen gözlere güneş mi doğar?
Neden yıpratılır, oysa geçer gider günler
Mutlu olmayı bilmekmiş meğer, en büyük hüner.
Hasreti seçip seçip acıyı içen
İçtikçe sarhoşudur çıkamaz içinden.
Bilmez misin yaktıkça ateşleri, korlanır
Umutlar tükendiğinde bir kirpik düşer
Ah bu kimin sana oynadığı oyundur?
Gönlün başka söylerken yaşadığın korkular
Koyun sürüsüne dadanmış, sinsî kurdudur.
Dilin başka kalbin başka söylese de
Bağrında kabaran okyanus acında demlense de
Bir durak yeri vardır elbet, kırılır zincirler
Zorla güzellik olmazmış, herkes ektiğini biçer
Dökülecektir kabına sığmayan sular yatağından
Kurtuluş da yaklaşır, bir kirpik düşer.

Silvan Güneş

Bir Seni Seviyorum Tarım Affet Beni

tanrım mesafeyi kapatmak için
yine koştum değil mi
tanrım yine yanıldım
ve yenildim değil mi
tanrım sen beni bunun için yarattın
ve böyle donattın değil mi
tanrım sustum ve artık kapattım perdeleri
bir seni seviyorum
ne olur affet beni

8 Mart 2006 Alanya

Silvan Güneş

Bir Solukluk

Bazen gözümde bir yaş akacak gibi olduğunda
Unutuyorum tüm öğrendiklerimi,
Tıpkı dünyaya yeni gelmiş bir bebek gibi
bağıra bağıra ağlarken kalbim
Hiçkırıklarda boğuluyor mülteci gibi
bir denizin ortasında bedenim...

Nasıl da yabancı oluveriyor her şey
Şu bildiğim pembe gri gibi geliyor üstüme üstüme
Şu karalar gözlerime yapışıyor bir yosun gibi
Şen yeşile baktığını sanırken
İçimde bir kan kırmızısı
akıyor da akıyor öyle
ılık ılık...

gözümde bir yaş akacak gibi olduğunda
yüreğim tutuyor ağzımı
kulaklarımda mide bulanmışlık hissinde bir dengesizlik
nefesim denizin dibinde
bir mağarada
bekler tükenişini
bir solukluk...

Silvan Güneş

Bir Yere Varamadı

bir yere varamadı söz
bir sonu bulamadı yol
güzel bir gün göremedi dünya
bir türkü akortsuz söylenemedi
müdahale gerekti her sefere
lezzette zevksiz
heyecan da tuzsuz
kaderde bahtsızdı zaman
ve de insan
zaten bukalemundu

28 Şubat 2008 Alanya 22:39

Silvan Güneş

Biraz Oryantasyon

yok hayır imrenmiyorum yaşamlarınıza
benim çizdiğim rota başka
kaptanı olduğum gemi değil sade okyanusta
bir gün havadayım bir gün karada
sizin bilmediğiniz bir şey biliyorum
özenmiyorum elinizde tuttuğunuz bardağa
bindiğiniz yelkeni gözlemiyorum
ve konuştuklarınız ve arkadaşlarınıza
imrenmiyorum dost kaldıklarınıza
Saçma sapan arzularınıza
ben sizlerden çok başka gizli bir şey biliyorum
söylersem bozulacak bu sır korkuyorum
anlatsam herşey değerini yitirecek
ardı görünmeyecek camın
demi çıkmayacak yoksa bildiğim hayatın
şöyle arkama yaslanıp rahat rahat içmek varken
bardağa değen kaşık sesinden haz almak
inanın yaşamlarınız daha çok azap veriyor
bu kadar söyleyeyim beni anlayın
bu oryantasyonu yabana atmayın

Silvan Güneş

Bitmeyen Senfoni

bu hikaye böyle değildi
ben yazmadım
düşündüğüm bir duvara vurdu sessizce
ben çarpmadım
kırılan paramparça
toplayamazdın
çektığım kürekler kırık
yol almadım

ben anladım
asılı tutamadığın gibi taşları
baktığın gibi gökyüzüne güneşe
yakalayamadıkların kadar uzak
toparladım sandıkların kadar dağınık
ve ulaştım bildiklerimden
hayatın cetveli kırık
rotası şaşkın
sen hep kilometrelerce uzaktın

05.03.2008 Alanya 20:43

Silvan Güneş

Boşuna Değil

boşuna değil çekip gidişim senden
bekleyişlerim yok öyle
döktüm eteklerimdekini
anla ki dünya çok küçük geliyor artık bana
bu yüzden sığmayışım
nereye gitsem dar, rutubetli, yapışkan
ne yaparsan yap aldanmam
para, pul, şöhret değil aradığım
beyninin ağırlığı ölçüp tarttığım

23 Kasım 2007 23:08 Alanya

Silvan Güneş

Bozuldu Develerin Katarı

Uzun yolların dağı indirdi boynunu yere
Az önce geçip gitti narin salınışlı üzgün bakışlar
Yoktu artık çok uzaklardan gelen o haber de
Yoktu kum fırtınaları gibi hafızalara kazınan hatlar
Düşmez gayrı yere çöl rakışsısının gölgesi
Çoktan silinince ayak izleriyle yolun bitmez ilesi
Kapanınca bu sayfa unutuldu düne ait her şey
Geriye kalan İpek yolunun o bitmeyen hikâyesi

Silvan GÜNEŞ Mayıs 2009

Silvan Güneş

Böyle Gitme

bir his devinirken içimde
sevdam bir kuşun mu peşinde
gitme ne olur dur

sazlar trompetler rebaplar
 kalbim şarkımızı hep saklar
 sen de söyle ne olur

gitme ne olur dur gitme

ah acıdı bamları tellerimin girdi birbirine
çok uzakta kaldı tepelerin bu mesafe niye
kayboluyor bulduğum taşlar güneşler batıyor da
uçuyor şimdi bilmediğim yöne doğru kuşlar uçuyor da

zaman tükenirken iyileşir belki
bir palet renk kalmış sende
söyle bu acele niye
ah yanarım
yaralı yüreğim dayanmaz
bu gidişe

Silvan Güneş

Bu Sayfa Kapandı

bu sayfa kapandı tozlarını almayın üstünden
birkaç sayfa kaybolmuşsa arada
ya da kopmuşsa
bir ateş tutuşturmuşsa
dokunmayın
söndürme yansın
küllerine dokunmayın
yok olsun sonsuza kadar
alnıma sürün karasını çıkarmayın
yok olan o ben buradayım

anılara fazla güvenme
her biri güldürmez insanı
ağlatıyorsa geçmiş üzülme
çünkü kardeştir zıtlar birbirine

Ağustos 1998 Kuşadası

Silvan Güneş

Buzdan Mutluluklar

Buzdan mutluluklar soğuktur
Hep üşürsün...
Üşüdükçe kristalleşir, dökülürsün...
Döküldükçe keskin bir bıçak,
Düştükçe her düşün yasak...
Sarılıp ısınmak istedikçe
Tenine batar bir keskin bıçak.
Soğuşunda yanarsın...

Buzdan mutluluklar
Fırsat vermez hiç
Sen hep yazı bekleyen bir kara kış
O baharı gösterip dona razı eden bir aldanış...

Silvan Güneş
06.01.2018 / Alanya

Silvan Güneş

Buzullar Eriyordu

Çok büyük dedikleri dünya da küçülmüştü
Barış ve mutluluğu ararken biz
Yine pusular kurulmuştu
Eğittik ve öğrettik dediklerimiz
Onlar zaten göçmen kuştu.

Toprak usandı vermekten,
Dikenler bıktı.
Zamansız çiğnenmekten,
Güller manasız manalarla yoğrulmaktan.
Adına gül diyenler yüzleri güldürmezken,
Çocuklar doğuyordu
Ve kuraktı topraklar,
Ama yer altında yataklar
Buzullar eriyordu.

Deniz köpürdü hırsından,
Emiliy, Rita, Katrina
Ve Kuzey Atlantik'te Wilma
Sular altında kaldı devasa şehirler
Allah'ın gazabı dünyayı vuruyordu!
Ama ne yazıktır ki
Fakirler ölüyordu.
Karanlıklar, kayboluşlar
Ortada Florida
Amerika yok oluşta dünya üzülmüyordu
Toprak kavgası vardı yoksulluk ürüyordu
İnadına sanki buzullar eriyordu.

Asya'da güneş vardı ağaçlar hep meyveli.
Çocuklar koşuyordu mayın tarlalarında
Savaşta oyunları dikendi silahları.
Çıplakken ayakları ağırdı yaraları,
İrak işgal altında dövülürken bombayla,
Hayat bir gelincikti güçlü rüzgar hattında.
Yapraklar dökülüyor fidanlar kanıyordu
Zırhların arasında feryat duyulmuyordu
Çocuklar ölüyordu.
Buzullar eriyordu.

Vakit çok daralmıştı kutuplar hareketli
Elli yıl biçilmişti kıtalar su altında
Bir çözüm bulmalıydı batılılar bu işe
Asyalının yaptığı barbarlıktı her işte!
Barbarlık bir yaftaydı kulp takmak çok kolaydı
Bu yaklaşımla kaç yüzyıllık hedefler kilitlendi
Onur yok, haysiyet yok, sevgi yok, saygı yoktu
Önyargılar Batının gözünü perdeliyordu
Vakit zaten çok dardı, onurlu ırk garptaydı.
İnsan hakları dedikleri düzenlenen çarktaydı
Kapış kapışa gitti hakaret karnavalı
Dur diyen yoktu buna barbarsın Amerikalı

Dilin kemiği yoktu alacaklı kapıda
Anlamak istememek suç,
Görmezden gelmek övünç!
Kör bir adam gibiydi Asya'da yol alanlar
Kaç cana kıydılar böyle,
Döküldü yerde kanlar
Vakit daralıyordu, denizler soluyordu
Iraklı kadınların gözleri büyüyordu
Alacağını düşünürken güçler zenginlikleri
Dışarı sarkıyordu köpeklerin dilleri
İnkılaplar hep geri inkılaplar ileri
Asyalıydı çocuklar bu yüzden ölüyordu
Kutuplarda her gün buzullar eriyordu.

Sabancı öldürüldü zanlısı Avrupa'da
Prenses gibi yaşatıldı görüyorduk ekranda
Mutlak demokrasiyi bulmak zaten çok zordu
Medeniyetin beşiği! ! ! Avrupa'da hiç yoktu
Entrikalar, senaryolar, sömürüler sürerken
Kaç Türk'ün katilini bağrında besliyordu
Yetmedi hainlere büst diktiriyordu
Caddelerin adları vatan hainlerininindi
Demek ki Avrupa'da katillik bir nimetti
Orhan'ın dediği gibi kelle fiyatınaydı Hürriyet
Bedavaydı yaşamak barbarlıklar bizeydi
Gerçekten çok üstünde Avrupa'nın aristokrat ırkı!
Kimin umurundaydı her yere yok hürriyet
Yaşam hakkı zekalı güçlü devletlerini
Kutsal saydıkları çocuklar kendilerinininkiydi
İslam'ın çocukları barbarların nesliydi
Ölmeliydi cehalet, inanca saygı yoktu
Iraklı anaların gözleri yaş doluydu
Çocuklar ölüyordu
Buzullar eriyordu.

04 Şubat 2006
Kuşadası

Silvan Güneş

Caddeler Sokaklar

caddeler sokaklar nasıl
insanlar da öyle
bildikleriniz bilmedikleriniz
hepsi pejmürde

19 Mart 2008 Alanya 19:44

Not: Bir arkadaş kelimeyi yanlış anlamış bu yüzden türkçe karşılığını yazıyorum.

TDK Sözlük
pejmürde
sıfat Farsça pijmurde

1. Eski püskü, yırtık.
2. Dağınık, perişan:

Silvan Güneş

Camdanmış Yüregim

üst üste yığılmış taşlar gibiyim
bırak artık sözleri
sen de terk et beni
harçsız bir duvar örer mi yine bilmem ellerim
kırıldım camdanmış meğerse yüregim

kaç kulpu kırık küp yığılmış mahzenlerime
kapattım kapıları
çoktan çekili perdelerim
zorla bana sunulan şu dünya kaç perde
yine altından kalkamam ben o ifadelerin
kaderim olmalıydı karakterim
ama nerde
sıkıldım durmadan giydirdiğiniz kostümlerden
bırakın beni bırakın bu ben değılim

20 Mayıs 2006 Alanya

Silvan Güneş

Cehalet

Cehalet, hastalıklı bir beyindir.
Anlat anlat bir yere varamazsın böylelerine. Cehalet saplantıdır.
Bir türlü kurtaramazsın bataklığından...
Halbu ki koymuşundur önüne,
tapu senedi gibi tarihin envaîçeşit belgesini.
Anlamayacağını bildiğinden çakmışsındır da
alınının tam ortasına resmini...
Fakat nafiye.
Cehalet el akıllıdır.
İlle de köle olmayı seçer,
Onu tutan uşağının dizlerinin dibinde
İlle de onun sesinin okşadığı baş olmak ister.
"Hadi tut" deyince koşup attığına fırlamak,
sonra onu yeniden sahibine ulaştırmak...
Ne değişik keyif ve hazları vardır onda..!
Kendi bağımdızlığını ilan edememiş beyin, kendi bedeninde hapsolmuş adalet...
O yüzden hükmünü verir kaba kuvvet
Kendisi gibilerle samanyolunu 'gök kubbe' diye minnacık bir çanakla ölçtüğü kafayla
ölçüsünü kaçırmış sarhoşlugunda cirit atar.
Herbiri deli mayın toprağa ekilen curret,
O zil zurna haliyle sarhoşluğu alkolde sanır!

Silvan Güneş
Alanya

Silvan Güneş

Cehennem

Sanma ki gözümüzden akan
İki damla yaşır,
Görseydin;
yürekteki erozyonları,
kalpteki kıyametleri...
Verdiğin acı cehenneme eştir...

Silvan Güneş

Alanya / 20.12.2017

Silvan Güneş

Cüceler

CÜCELER
Şu dünya,
kiminle gezsün güzeldi?
Aldığın nefes,
ağarınca ettiğın söz
kimi bulsa ezerdi?
Hafızamıza çakılmış utançlar...
Kaderimize bağlanmış hükümler...
Bir sonu gelmez (mi) cüceler...
Sen boyun eğmeseydin,
kimin yazgısını çizerdi?

Silvan Güneş
13.12.2017 / Alanya

Silvan Güneş

Çal Gitar

Çal gitar
Kulağımızın pası açılsın
Şu körelmiş duygular
Uykusundan uyansın
Çal gitar
Belki gelir diye gözlediğimiz ufuk
Amansız tıklayıveren bir kapının ardından,
beklediğimiz umut
Çıkagelsin sıyrılıp hayallerden
Onu bağlayan tutsağından kurtulsun
Çal gitar
Belli ki umut etmedikçe gelmezmiş güzel günler
Her güzeli arayanı güzellik bulur derler
Hem benzemez mi batan güneş de doğan güneşe
Karanlık bulsa da bizi,
Üzülme, onun da vardır,
Ay gibi güneşi...
Sen yeter ki çal gitar
Kulağımızın pası açılsın
Şu körelmiş duygular
Uykusundan uyansın.
#sg

Silvan Güneş

Çalması Saatim

döküldü eteklerime topladıklarım
gıratam çalması bu gün
her yer sessizliğe gömülmüşken
bu gün de ötmedi horozlarım
gıdıklamadı artık yok
tavuklarım kazlarım
yuvası yok şimdi ağaçlarda kuşların
gölgesi düşmüyor sesi yok alkışlayan kanatların
nazlı bir gelin gibi asker gidişi yok
balesi yok narin kuğuların

Silvan Güneş

Çalmayın

İçinizden gelmiyorsa çalmayın o şarkıyı da...
Dokunmayın fütursuzsa,
Benden çalacağınız , an'a, zamana, yarına...
Sizden gelecek olan, güzel bir melodi değilse...
çarmıha çekilmiş gibi tellerin,
tam orta göbeğine dokunur gibi ilişir,
o kıymetini bilemediğiniz ellerim...

...

Esirgediğiniz,
iki güzel söz çay mıdır ki
ismarlansın,
bir isli demliğin ibriğinden
ince belli bardağa boşalırcasına...

Silvan Güneş
Alanya / 26.12.2017

Silvan Güneş

Çek Kıyıya

hafif dalgalı bir denizde
küçücük bir tekne gibi sallanalım
sen tut kürekleri
yavaş yavaş çek
kıyıya
ve kulağımda
en çok sevdiğin sesin
ne dersen de o an
ne söylesen şarkı gibi
usul usul
yavaş yavaş
küçük küçük
buse buse

Alanya 03.03.2009 19:56

Silvan Güneş

Çekip Giderken

Nereye baksam gelirdin.
Gözlerinin denizi benden çok uzaktayken.
Bekle, derken çaldın saatimi,
yok oldum zamanlarda ümit beklerken

Bir renk seç dedin, seçtim...
Gökkuşağımız hasretle bizi beklerken,
Aşk kırmızıyı sen almışsın.
Yok oldum karalarda seni özlerken...
Çaldığım şarkılara raks edecektin.
Dokundum tellerine,
sen dans ederken...

Kalbim nasıl atardı çoktan unuttum.
Unuttum her şeyi,
sen,çekip giderken...

Silvan Güneş
Alanya / 13.09.2017

Silvan Güneş

Çıra Gibi Yandık

Bizler eğitimin peşinden koşup,
aradaki mesafeyi fazlasıyla açmışken,
Arkada kaldığını düşündüklerin sokakta simit satmıştı...
Sen hayallerinle başarılı yarınlarını düşlerken,
onlar ihtisaslarını, köşe gözlemekte yapmıştı.

Bizler diplomalarımızı elimize aldığımızda,
ata binenler Üsküdar'ı geçmişti...
Yer var mı yok mu? diye etrafı gözlemleyen ürkek göz,
sokağı, kavgayı, fırsatı anlamada çakmıştı...

Hayatı yakalayıp başarılı olmak! ... düşleri...
Gerçek sıfırı tecrübe edememenin oynadığı pandomim...
Bilenle bilmeyenin aynı kefedeki kavgası...
Adalet sınırlarını kendine göre yazan çizen bir alim! ...
Tüm matematik birbirine girmiş, formüller anlamını yitirmiş...
Gerçekle yüz yüze gelinmiş işte; o an anladın ki,
Pek çoğumuz; yılmış, bıkmış, yitmiş, bitmiş, gitmişti...
Arkanı bir döndün ve gördün, kimseler kalmamış,
sabrın o an yerinde durmamış,
o da iyiden iyiye taşmıştı..

Lafı, sözü kim takar?
Bilginin işe yaramadığını anladın sen! ..
Dirsek çürütmüşsün, kaç sınavı vermek uğruna...
Anla artık, okumaya başladığından beri,
türlü kuyruklara dizilmiş yedek olduğun gerçeğini...
Daha çok kapanacak kapılar yüzüne...
Öyleyse aralanır mı bir daha!
Böyle zamanlarda UMUT beslenir mi?
Sen taşların arasında çıkan gevende diken iken,
Bir söz değer bulup hislenir mi?

Hani toy bir mezunken sokaklara çıkıp bağırıştın
acı biber gözlerini yakanca anlamını yitiren gözyaşların
döküldüğü yerde bir fide yeşertmeden
sen derdine yanmıştın...
Kaba, saba, göbeğini kaşıyan,
Verdiği sınav cevaplarıyla adam! ettiği yalaka diplomalıyı
Çoktan peşine takmıştı...
Sen hakkını arayıp, salya sümük ağlarken
Hesap sordukların karşına çıkan bir diplomalıyla sana cevap vermiş, havasını atmıştı...
Bu nasıl olur, mümkün değil, sen bizdendin! dedikçe...
O avam ağzı küfür yemeye alışmış, kancayı da sana takmıştı...
Aslında yine bir diplomalı hepimizin çirasını yakmıştı.

11.12.2011
00:40
Alanya

Silvan Güneş

Çırpınış

çığlık çığlık gökyüzümde ötüşen kuşlar
neyi muştuladı üstüme düşen kar
ve sen ne zaman çıkageldin hayallerimden
hayattan bir nefes daha dilenirken ben
yağmak istiyorum bildiğim gibi en tepelere
ve yaşamak çamlarla yapraklar dökene

nefret ettim yapıştırdığınız tüm yaftalardan
zamanın gidişine çanak tutarken siz
yoruldum Donkişot gibi savaşmaktan
neden tamir olanlar yel değirmenleriniz
bu elektrik çarparken beni kaderimle
yazgımı kabul ettim ya ölüm ya vuslat
parçalayınca doldurur ya sular kendi kabı kadar
kalbim bu kadar kabarmışken nirvana için
belki uçurumun ucunda gelecek bahar
çarparsa eğer yeteneklerim
ezilirsiniz siz altında sonsuza kadar

boşa geçen zamanı kefenledim işte
yok saydım şimdi tüm bildiklerimi
avunmak için kendime söylediklerimi
tuz basıp yarama bağlasam da hislerimi
sevenlerim neden anlamaz çektiklerimi
evet bir yol arıyorum derman sendeyse
ve benim sözlerimi de bellemeni
hafızanı her yenilediğinde
pişmanlıkların durup durup akla gelmemeli
şimdi tam ortasında yürüyorken ömrün
yakaladığımda bana geç kaldın denmemeli

23 Temmuz 2006 Karasüleymanlı Köyü

Silvan Güneş

Çiçekler

Çiçekler,
renkleri öğretti bize,
elvan elvan açtıkça...

Çiçekler,
sevgiyi, aşkı öğretti bize,
kalbimizi hissedip çarptıkça...

Çiçekler,
saksıdaki bir avuç toprağın
mucizelerini gösterdi bize,
özgürlükler kısıtlandıkça...

Çiçekler,
hayatı öğretti bize,
her yeri betonlayanlara inat,
bir saksıda bin umuda açtıkça... □

Silvan Güneş
Alanya / 19.11.2017

Silvan Güneş

Çivi

yok yok yok
yok gölgesi
yok cümlesi
hasatta yok
gözlerinde gördüğüm hindi kümesi
bakışları nazarda her daim
yoksulun perişandır tümcesi
kalbim katmer katmer
nereden çıktın sen
ey kader bu yine onun cilvesi
hayatıma serpilmiş çiviler gibi
hangi işe gitsem var bir cümlesi
soluyor güneşler üstüme üstüme
her daim biniyor gece büstüme
bitiyor tükeniyor güneşler de
yok yok yok
doğmayın siz
batmayın artık yeter tenime

26 Mayıs 2012 Alanya 00:45

Silvan Güneş

Çok Komiksin

nasıl oluyor anlamıyorum
seni arıyorum telefonun çalıyor ve duymuyorsun
sonra mesaj çekiyorum almıyorsun
aradan aylar geçiyor
hep isyanda sözlerin
bana diyorsun ki aramıyorsun

nasıl oluyor anlamıyorum
her zaman her şeyden haberin oluyor
ben o şehre geliyorum bilmiyorsun
anla ki aklım fikrin hep aldatmada
yapma böyle komik oluyorsun

unutma bir gün sen de aradığında
açmazsa karşındaki telefonunu da
aklına bu söylediklerim bir bir gelsin
haline acıyıp bilmem güler misin

Silvan Güneş

Dar Ağacı

Nasıl utanç duyuyoruz,
kendinden geçmiş kötülerin
insanlığını aşmış hükümlerine.
Mürekkebi hak etmeyen zihinlerin,
eline bırakılan adaleti,
beş para etmez nefeslerinin araladığı
iki dudağının arasına kalmış ve kirdiği kaleme.
17 yaşında tüm memleketin kaderini sırtlama görevine soyunmuş ve cesareti yaşını
aşan #ErdalEren'in
körpecik yaşta asılması utancını,
bu milletin tarihe,
geleceğimize ve düşüncenin acizliğine
bir kara leke olarak sürene...
Üstümüzde kalan, çaresizliğin, perişanlığın, acının, hüznün, utanç içinde anışın
kifayetliğine....
Dar gelir darağacın
Bin gönülle uğunanların
peşinden gidişine...

Silvan Güneş
13.12.2017 / Alanya

Silvan Güneş

Datvi

öksüzlük ve yalnızlık ve acı ve hasret
insanlara has değil
bir küçücük ayıcık da tadabilir
ve bir el sarıldığında ona sevgi dolu
anne baba sıcaklığında
bu dost bir insan olabilir
insana yaşamak nasıl haksı
hayvan olan da hakkı bilir
göstermek için anladığını
insana yakınlık kurabilir
sevdiğinden ayrı düşün
ağlıyorsa hıçkırarak
bir hayvan da ayrılıkta
göz yaşına kanabilir

16 Mart 2008 Alanya 13:38

Silvan Güneş

Demlensin Şiirler Yoğrulsun Şair

bırakın demlensin şiirler de çay gibi
şairler bekletsin nüvelerini
arılar petekleyen bal kabını bulmadan
çıkmasın yerli yersiz baharsız çiçekler
gerilsin ve fırlasın cümlelerim
bahanem olsun fırlamak için duygularım
ok gibi girsin kalbine
ve seni vursun dilimin ucundaki

16 Haziran 2008 01:18 Alanya

Silvan Güneş

Deniz Gezmiş'e

söyle bana kim asmıştı seni çocuk
tüylerim diken diken kalbim durdu bak donuk
bir bıçak saplandı yüreğe de akıyor kanım
ah ağrıyor dağlıyor da
parçalarcasına her yanım
söyle çocuk ne yaptın sen çok mu sevdiğin vatani
hep düşündün öğündün sen toprağa düşmüş atanı

ak pak mı oldu sonra kalemini kıranlar
yoksa kırdırana da oynadı mı
dayatılan oyunlar

ah bilmiyorsan öğren
hafızan varsa yokla
yoksa yaşadım sayma kendini
oyuncu dediğin kukla

6 Mayıs 1972 sabahı
yitti şimdi yıllar olmuş 41 kez geçmiş baharı
söyle ey çocuk neydi en son hafızanda geçen renk
ruh bedenden ayrılırken uçtu mu bir kelebek

Silvan Güneş
06 Mayıs 2013
Alanya/ 00:03

Silvan Güneş

Derin Bir Of Çekersin

Kimisi çukurdur, aman dikkat düşersin!
Kimisi düz bir ova, yürüyüp geçersin.
Kimisi küçük bir tepe, pek bir eğlenceli gelir!
Kimisi kendini dağ zanneden yığılma bir tepe,
hafifçe yılımsar, dalganı da geçersin...
Kimisi koca bir kaya, dolanı verirsin etrafını
Kimisi ise kocaman bir dağdır,
nasıl yaklaşabilirsin ki yanına...
Ancak uzaktan bakıp bakıp, derin bir of çekersin!

Silvan Güneş

Deve ve Fil

filler ormanda, develer çölde
aşkım ezber olmuş dilde
ne sen bendesin ne ben sende

ya ağaçları yara yara geçeceğiz
kaybolmayı göze alıp
dev yaprak gölgelerinde

ya çöllere vurup kervanı
dağ arasında kaybolurcasına
gömüleceğiz kum yığınlı hörgüçler kanyonunda

eğer gelmeyi becerebilirsen buralara
işte o zaman yeşerecek çölde
izlerim izlerimi takip edecek göreceksin
yakalamamışsa dua et beni senden önce
kum, rüzgar ve fırtınadan sonra
fil büyüklüğünde bir karanlık ve bataklık
işte bilki o zaman öleceksin

ve de...

Silvan GÜNEŞ

12 Ocak 2009 23:40 Alanya

Silvan Güneş

Diplomalı

odun misali
yeteneksizliğiyle Şöhret
kuma bassa yine yok izi adımlarının
varlığından çok daha az
ve her gün yaz yaz yaz
kökleri kurumuŐ ağaca hangi aŐıyı yapsan
yaramaz...

09 Mayıs 2009 12:45

Silvan Güneş

Diren Kuşadası Marşı

Bir zamanlar Kuşadası'nda ne güzel yaşadık biz
Zeytin ağaçları içinde kuşlarla uçardık biz
Bir zamanlar Kuşadası'nda doğayla coşardık biz
Sahil boyu yürür kumsalda, betonu bilmezdik biz

Bir gün uyandık, bir baktık ki denizde bir liman
"Turist dövizdir" diye diye "ani gari" gemiler gelir bu yan
Bir gün uyandık bir baktık ki yollar olmuş talan
Zeytin ağaçları kesilmiş "ani gari" her yer olmuş viran

Kesesi dolanlar sustukça, yeşili arar olduk
Kandırıldık biz ey halkım, kediye ciğer olduk
Zeytinlikler kesildikçe betonda kaybolduk
Kelepçeler vuruldukça, Ofer'e hapsoldük

Bir zamanlar Kuşadası'nda ne güzel yaşadık biz
Kapılar kilidi bilmezken, hırsızla uyandık biz
Bir zamanlar Kuşadası'nda gülmeyi bilirdik biz
Paraya tapanlar arttıkça, tarihi de sattık biz

Bir gün uyandık bir baktık ki Kervansaray ranta
Çevreyolu'na viyadükler kazıklar hep halka
Bir gün uyandık, bir baktık ki Kasım Yaman Park'ta
Kesilecekmiş ağaçlar, pay olmuş çoktan arsa

"Ne olduk le" dedik, uyandık, Adamızı alacağız
Ege Denizi'ni satandan öcümüzü alacağız
Düzene el uzatandan, hesap soracağız
Susmayız artık burdayız, çekin gidin gari

Silvan Güneş

Doğdum Ben

istersem bir çukura girip
yer altındaki kaynaklara katılırim
dalarcasına derinden

delerim kabuğumu
filiz olup uzatırım başımı göğe

sonra bir çiçek olup açarım
ve rüzgarda dağılır tohumlarım etrafa

bir doğsam bin çoğalırım
ve yağar yağmurlar üstüme

Silvan Güneş

Düşmeseydi Akıl İzlerin Peşine

sebepsiz mi yağdı zirveye kar
tesadüf müydü
düşmeseydi akıl izlerin peşine
aşılmasaydı bilinmezlikler
damlamasaydı sular göl olur muydu
bu akıl doğruyu bulur muydu

öyle bakıyor ki gözlerin
zannedersin bilmediğim bir bildiğin var
oysa biraz daha yaklaşınca anlıyor insan
kırpiklerinde
kendini kurtarmak adına yok sayılmış bir doğrunun
saptırılmış hedefine ilerleyişin sancısı var

emeklemeden yürümek istediğin içindir
kimsenin görmediği o koltuk değneklerine mahkumluğun
bu yüzdendir koşmaktan korkman
oysa mutlu olmak istiyordun
onun için satmamış mıydın tüm değerleri
başkalarının yazıp eline tutuşturduğu sayfalar kadardır
bu pembe dekorlar içinde seni alkışlatan
unutma ki kandıramadığın değerler var
bilirler onlar da benim gibi
sermayenin
kendi ayak ucunu gözleyen bir çaresizin
boyun eğmişliği kabulünün getirdiği seçilmişliği

yerli yersiz kaprisler mayaladın kimi zaman
uşakların aynı mürekkebin kalemiydi
o kadar büyüdün ki ancak şımarıklığın ulaşabildi zirveye
her şeyin vardı artık doyumsuzluğunun aradığın itibardaydı sıra
milyonlarca mutsuz hayatın her birinin gözünde rastlayamadığın bakışlarında
küçücük de olsa
düşecek bir parçanın çığ olup yere çakılmasının bekleyişi vardı
hırsın öyle güçlü ki öfken püskürünce tahammülsüzlüğünü
koltuk değneklerin de düşüyor yere
lakin hemen koltuğuna girenler engelliyor bu pelte gibi yığılışını
sabırla bekliyorum bir gün bastığımda denklanşöre
öyle çekeceğim ki yere çakılışını

Silvan GÜNEŞ
07 Kasım 2010
Alanya 00:24

Silvan Güneş

Düşün

ne kadar genişse penceren
o kadar renkli hayaller kurarsın
ne kadar renkliyse hayallerin
o kadar heyecanlıdır filmler
ama her şeyin vakti vardır
olmakla olamamak gibi
her şeyin biteceğini düşün
her başlangıcın sonunu düşün
yarının sürprizlerini düşün
kırk yıllık dostların birbirini sattığını düşün
mutluluğun ve mutsuzluğun anlamını düşün
senin anlayacağın bu hayat böyle geçecek
düşün babam düşün

04 Kasım 2003 Amasya

Silvan Güneş

Düşünce Yere

Ayrılıklar vurur, can evinden.
Geriye kalan damlalar, sızar derinden...
Düşünce yere, tuz buz olur gözyaşların.
Kırılır her yerin, cam gibi dağılır acıdığı yerden...
Düşününce yere, paramparçadır yürek...
Avutamaz hiçbir söz, yalan söze ne gerek?

Silvan Güneş
Alanya 12/04/2018

Silvan Güneş

Efendim

anlamadınız mı efendiler
her şey söze dökülürse
bir bakışın
bir eylemin
bir duygunun ne anlamı kalır

hala soruyorsunuz efendim
kendinizi vermiyorsunuz
başkasının vermesi size ne fayda sağlar
efendim

gülüyorsunuz
neye güldüğünüzü biliyor musunuz
efendim

ah artık yok size bir şey
cebiniz bomboş
boşa geçmiş hayatınız meteliksiz
efendim

Silvan Güneş

Elma Şekeri

yarım yamalak ilişkiler
sahteydi
anlıkti
elma şekeriydi
belki biraz tatlıydı
sonra severek tuttuğun şekerin
minicik bir tahtasıydı elinde kalan
onu ne yapmalıydı
yoksa bir kenarda tutmalı mı
manasızdı
hükümsüzdü
sonra hepsi
gereksizdi

2003 Amasya

Silvan Güneş

Elveda

artık bir nedenim kalmadı özlemek için
güçlü olmalı unutmaları her şeyini
dağıt kederlerini anlamaz gidenler sevenlerini

gerçekler duygularıyla savaşmasın
boş sayfa kalmışsa yırt at bir daha yazılmasın

senin şerefine içiyorum elveda
ayrılığın tadı bir başka bu kadehte
senin şerefine içiyorum elveda
her içişte bir başka tat bir başka mana

bıktım boş kadehlere vurmaktan
olmadı hiç kimse yarama merhem
ağladım için için guruba bakıp
doldurdum dertleri şişelerime
beklettim mahzendé sarhoşum yeter
bu kırdığım kaçınıcı kadeh kaçınıcı ayrılık
dağıt kederlerini anlamaz gidenler sevenlerini

artık özlemek yok
artık beklemek yok

6 Eylül 1998 Kuşadası

Silvan Güneş

Elveda II

her Şey biter bir gün
sen de biteceksin
yok olur bütün duygular
nasıl nasıl nasıl göreceksin
ben zaten çoktan hazırlığımı yaptım
unuturuz ikimizde göreceksin

herşey güzel başlar sonra yitirilir
hayaller kurulunca heyecanlar tükenir
gönlümü vermem artık gözümden düştü o
kaf dağındaki prens Şimdi esir

elveda ellerimle tuttuğum ellere
elveda gözlerimde baktığım gözlere
felaket bugün buldu bizi ya rap
kader böyle imiş ne çare

Silvan Güneş

En Bayatında da Nebayat

kendini beğenmen muhtemel
itibar varmış sende
dediğine göre
çok mühim bir adammışsın
bir de Nebahat'ın varmış
en bayatından da bayat
ve bu senin Nebahat'ın
olmuş mu birden kabahatin

ne büyük laflardı onlar öyle peh peh peh peh
ben de üşenmeyip
lazım olur diye takmışım kulağıma küpe
aklıma geldikçe eğlencem olmuş
soytarım benim
ne madara tatildi be
şaşmışım, şaşırmışım
bu sahte dünyanın serseri oyuncularına
gülemeden ağlayamadan ortada kalmışım
ve komedi ve trajedi ve entrika konfeti

laf adamı bulmazsa kelimeler ne yapsın
yüz şaşırmış botoksa kimlik neye dayansın

yazık etmiş sarf ettiği laflara şimdi ağlıyor mudur
ben olsam utanırım kara bağlıyor mudur
duyan aptal serseri hasret dağlıyor mudur

meğer sen ne mühim bir adammışsın
sen ne eli öpülecek biriymişsin
tanrım ne özel günde seni kundaklara belemiş
bastığın yerde nur bitermiş

anla ki laf perişansa hükmü de sürmez
boyama yüze güzellik yetmez
güzel sözle adam seçilmez

15 Kasım 2007 Alanya

Silvan Güneş

En Güzel Davetiye

penceremden dışarı seyrederken
bir cırcır böceği kondu yanıma
canım çok sıkılıyordu ama
şaşırttı beni konuşunca
bana şarkılar söyledi bayıldım düştüm yere
çok mutlu olmuştu belli o halimi görünce

meydandaki ağaçta her akşam konserimiz var
seni de bekliyorum gelir misin an değilse dar
aslında pek inanmadım beklemekten usandım
hava kararınca ben hemen meydana dayandım
önce ateş böcekleri bir alayla pisti aydınlattı
spotlar parlıyorken sazlar yerini aldı
ağustos böcekleri vuruyorken tellere
uğur böceği gelip ilk anonsunu yaptı
şimdi karşınızda bestekar cırcır dedi
cırcırın o hoş sesi bana çok iyi geldi
konserin sonunda ben hemen kulise gittim
tanışıp sohbet ettik hepsini tebrik ettim
dörtlü bu gurup ise üzgün bana şunları dedi
geçen gördük sizden biri burada konser verdi
mikrofondaki bayan tüm sesleri directti
kulaklarda çınlayan sanki nükleer biretti
bu yüzden çok yitik verdik bu amansız savaşa
bir de üstüne sazlar yüklenip organizmayı bozunca
yükünü tutan gitti eş dost kulaktan olunca

bu ses katliamına karşı biz de önlemimizi aldık
akortlarımızı yapıp kendimizi piste saldık
lütfen siz de destek verin bu haklı isyanımıza
bozuk ses dinlemeyin yoksa ses kulakta kalınca
alışkanlık yaparak tepkisiz bırakıyor
beyin devreye girip düzgün komut vermiyor

ağustos ve cırcır böceği masumca gözüme baktı
uğur ve ateş böceğinin hali ise haraptı
durum şimdi anlaşıldı maksadın gidişine
söylenecek çok şey vardı okuyanın işi ne
isim yaptım diye kulağa çürük kiraz taksan da
ben hep böcek dinlerim sen kasetini yapsan da

19 Temmuz 2006
Haymana Karasüleymanlı Köyü

Silvan Güneş

Ey Aşk

Ey aşk seni özlüyorum,
Var mısın yok musun onu da bilmiyorum
Belki de hiç yaşamadın
BİR Pandora kutusu misali uydurdular seni
Umut dedikleri de bu eserin bestesi
Ey aşk bilmem ki geldin mi dünyaya
Ama anladım
Seni yok sayıp inanmadıkça
Hayat yalnız, zevksiz, anlamsız ve umutsuz...
Belki o yüzden işimize geliyor
Pandora ve Poliyana
Ey aşk umut musun hayata...

Silvan Güneş

Ey İstanbul Sen Bir Han mısın

keramet nerede Ey İstanbul
bilindik tarihini yad eden her halin
kendi kendine kaldığında kimbilir
hangi türküyü söylemekteşin şimdi
okuduğun hangi şiir

üstünde çeşit çeşit ve tip tip insanlar
her biri seni bir yere çekiştirir
bir yol bulamadım bende sorarsan aslını
neslini bilmeyen bir nesil yetişir
savunduğun hangi tip hangisi beşer
kabul ettiğin sana ne dedirtir

ey İstanbul dünyanın kalbisin
zor olsa da üstündeki yaşamlar
kendinden bu kadar çok söz ettiren şehir
tarihin her anı seninle beslenir
bir de sen dinle ne der ki kalbin
bu kokuşmuşlukta burada ümit mi beslenir

konusun kaldırımlar neden sustunuz
biliyorum bu gidiş gidiş değildir
okuduğum şiir bin bir perişan
onca kalabalığın içinde yalnızım dedirtir
baktıkça İstanbul'un bu hazin haline
aklıma kaldırımlarda yatanlar gelir
kendini arar mecnunlar gibi
bahçeler bozulmuş viranlar gibi
bulunmaz bir çare derde bu devirde
bahçende solan lale değildir
kim derse aşığım ben bu şehirde
ardından muhakkak bir aldatma gelir

çoğu hazırlıklıdır belki bu gidişe
kaybolan benlikler çıkmaz sokakta kalır
oradan Anadolu'ya bakıp küçümseyenler
kendini bir yerde sizi cahilden sanır
söyle ey İstanbul bu nasıl yazgı
medenilik bu dantel trajediyle mi beslenir
kendinden başka hiç kimseyi beğenmeyenler
beğenilecek hüner göstersen aklımda kalır
kendini aldatmışlar aklın bir satır

ey İstanbul sen bir han mısın
bu yolcuların çoğu yolcu değildir
silkele üstünü başına dert gelmesin
sulu yaşın yanında kuru mu dayanır
bu bozukluk bu nesli tüketmesin
gözlerin gençleri balık görmesin
eksem de soğanları toprağa gömsem
yeşeremeden kaç el sana uzanır
daha düşmeden gölgen toprağa

bu devirde sende lale mi kalır

23 Temmuz 2006

Silvan Güneş

Geçemezsin Önünden

bugünkü aklınla anlamaya çalışırsan anlayamazsın
ne poşunun turuncu rengini
ne de bir bakışın geçmişe dayadığı merdivenlerini
o yüzden göremezsın de
poşunun altındaki kasketi
duymak istediklerin gerçekler değil
bugünkü yaşantının sana katacağı hava caka olunca
utanırsın elbette geçmişinden
göğsünü gere gere geçemezsin önünden...

Kuşadası
11.08.2015

Silvan Güneş

Gideceğim

çıkıp gideceğim buralardan
kolay bulunmayacak bir yere
ne zaman dönersin diye sorma
kendimi kaybedinceye kadar

unutmak istiyorum geçen bu süreyi
hafızamı kaybettiğimde
belki çıkagelirim
ama üzgünüm
ne seni ne eski dünyayı
hatırlayamam artık öyle

hem dönmek için gidilmez ki
gittim ben dediysen
senden değil sade
herşeyimden giderim
kendimden

şu yalan düzenden
bugün dost bilip
yarın düşman seçenden
bu kısa samimiyetin
samimiyetsizliğinden

dünya döndükçe
devam eden bir yol vardır
her yol her an
bir şeye duraktır
sen gelsen de peşimden
ben yeni dünyadayım

13 Kasım 2007
Alanya

Silvan Güneş

Gideni Anmadım

hiçbir şeyi öylesine yaşamadım
zaten istesem de yaşayamam
ne istediysen hep verdim
zaten neyim varsa verirdim
ve hep koşandım ardından
ve düştüm
bazen düşerdim
ve kalktığımda hep yürüdüm
asla emeklemedim ardından
yoksa gülerdin

hayatta en kötü şey nedir bildim
öğrettin artık ben çoktan büyüdüm
şimdi yürüyorken ben
arkada kalan sen
ne zaman arkama baksam düştün
acılarla kaldın yanıyorsun sen

bir kaçan kovalayan masalıymış bu
ne zaman dinlemeye kalksam küçüldün
anladım paslanırmış meğer hikayeler
o ulu dediğimiz ağaçlar
solar, çürür, yaşlanır
bir köşe kapmacadır artık masalın kendisi
bir türlü bitmez kıssadan hissesi
kalbin acı, kalbin keder
filesi delik düşer...

hatırlandıkça içini acıtır
adı güzel olan her şey
dün güldürmez yüzünü
işte o kalbe değen şey
geçip gider su gibi
ve bir rüzgar eser...

08 Eylül 2006 Alanya 22:38

Silvan Güneş

Gidiniz

kaptırmış gidiyorum prelli
bastığım gaz sürüklenen tekerlekler
yetişemezsiniz

savurdum sizi çoktan hayatımdan
benden çok daha geride
bir mola versem de şu benzinlikte
geçseniz

ay yine güldürdünüz beni
benim istikametim değil çünkü
savrulup gittiğiniz
karayolları da bilmez
sormayınız
ve takip etmeyiniz

of of
arkamdan gelmeyiniz
yeter ki gidiniz benden önce
buyurun yol sizin
bundan sonrasını yürüyeceğim hem
anlasana
yeri geldi
eşekten inmesini de biliriz

08 Temmuz 2008 Kuşadası

Silvan Güneş

Girmişler Hanenize

ne oldu hepinize
yine yitirmişsiniz çok şeyinizi
bu toprak kavgası başkadır
hani giriverir ya izinsiz birisi hanenize
koşarsınız polise

ne oldu hepinize
bu esen neyin rüzgarı
kasırgalar gelecek diyorum
önce çatılar girecek birbirine
ardından yatak yorgan döşek...

saksıda bir şey kalır mı bilmem
anla söyleyemiyorum sen de olur musun
hem sen bu işte ne kadar sorumlusun
bak çok ağlayacağız ve yine neler akıtacağız
öyle terlemek değil bahsettiğim
kafa gözü patlatırcasına
kendimizi kavgada bulacağız...

Silvan Güneş

Git Dilediğin Yere

Ėittikçe kabullenirsin, gitmeyen Şeyleri...
Öyleyse 'ikna oldum' de...
Hem aklın, dimağın, yüreğin hafifler,
Kuş olur uçarsın,
dilediğin yere...

Silvan Güneş

Gitmek

Gitmek, bir savaşı hep...
Savaşmaksa yaşamın kilit anahtarı.
Denizler ummanlara karışmak isterdi,
Karışmaksa her dalgada bir girdaptı hep...

Karanlıklar gün gibi güneşini arardı,
Yıldızlar korkak gibi buluta saklanırdı.
Umutlar peşimizde dolansa da hep...

Bir yunus çıkagelse denizler mi kururdu?
Bu sefil bir bağdeyle yolunu mu bulurdu?
Bir küçük buse için dolansak da Aşk'a hep...

Coşkumuz denizlerden, bir hikâye yazılmaz.
Küreklerimiz suda, bir limanı bulamaz?
Kayığımız kıyıda dolaşırsa hep...

Pusulamız bozulmuş, hep sahile vurursun.
Rotan nereye bilmezsen hep söylenip durursun
Dalgalar kudurdukça gidemezsin hep...

Sen savaşı suda ıslanmak mı sanırsın?
Ateşi hep közde, bir volkan mı ararsın?
Aramazsan ummanı gidemezsin hep...

Silvan Güneş
11.09.2017
Alanya

Silvan Güneş

Gitmişliğim

Kalbimi bir kaç yere toprağa gmmşlğm var. En son gmdğmde üstüne bir de taş koymuşluğum...
Sonra o issiz adayı terk edip, çok uzaklara gitmişliğim...

Silvan Güneş

Gittim Çoktan Öldüm Ben

Kırmak mı istiyordunuz, kırdınız.
Sonbaharın vurduğu gibi yapraklarını ağacın
Avuç avuç döküldü saçların, kurudu diller
Kırmak mı istiyordunuz, kırdınız...

Yakmak mı istiyordunuz, yandı ciğerden
Bu da mı hataydı, küstü gönülden
Bir hasreti sorma ve de ayrılık
Yakmak mı istiyordunuz, yandı ciğerden...

Öç mü alacaktınız, aldınız
Hak etmediği ne varsa hesaba katıp
Belli ki akıl gidince adresi de şaşıp
Öç mü alacaktınız aldınız...

Ölsün mü dilediniz, öldü o
Nerede bıraktıysanız orada kaldı o
Yardan usandı, gönülden geçti o
Ölsün mü istiyordunuz öldü o.

Bu ise dert ettiğiniz mutluluk, mutlu ol
Çileleri örtüp örtüp kutlu ol
Kimin hoş olmuş ki başı gözü yaran beladan
Bu ise özlediğiniz mutluluk, mutlu ol.

Silvan Güneş
Alanya / 25.06.2019

Silvan Güneş

Gülmeyi Öğrendiğimde

bir gün ben de sizin gibi gülmeyi öğreneceğim
söz veriyorum eğer bırakırsam doğruluğu
koyarsam gururu fazileti onuru bir kenara
dürüstlüğü unutup yalana boğulduğumda
gamsız kasavetsiz vursan duymaz olduğumda
dokunmayan yılanlara bin yıl ömür biçeceğim

aynı yolda yürüyünce yabancılık çekmeyeceğiz
sözlerim eskisi gibi iğnelemeyecek seni
bir kere deneyeceğim ve eroîn gibi geleceksin
ve istesem de bırakamayacağım
maskeler yüzüme bir bir indiğinde
garibin hakkını yediğimde
sen tamam bizdensin dediğinde
bu roller yüzüme çok hafif gelecek
öyle oynayacağım öyle oynayacağım ki
şaşıracaksın
kendini karıştırıp ben sanacaksın
İşte o zaman neşe neymiş gör bende
kahkahalarım sizin gibi semaya dayanacak
o eski halimden bir eser kalmayacak
gülmek bana bonfile pırzola göbek şiş kebab

ne bulduysam seninle öşürdüğümde
kapısız odalardan yürüdüğümde
inançlarım putlar gibi devrilecek
uzakdoğu sporlarına merak saracağız
çok kolay bulduk ya kolay savuracağız
ille de boğaz manzaralı köpüklü küvette
sosyetede günün menüsü olacağız
işte bunları bir bir becerdiğimde
senin gibi alacağım tadını hayatın
ve gözlerim büyümeyecek yerli yersiz
sonra bütün yoları Roma'ya kapıların

ben gülmeyi bilmiyormuşum ha
gör nasıl kaybolacak yüzdeki kırışıklar
millet bıçak altında kendini düzeltirken
benim kahkahalarım yüze botoks gelecek
bu elem bu keder bu tasa bu yas
vız gelip tırıs gidecek atlarım
dizginler elimdeyken yelkenliyim yattayım
artık kendimi sizden saydığımda
bir iki haberle kral olduğumda
küfe küfe armutlar hediye sepetlerim
sıkıştırmayın öyle kıskanmayın yermeyin
herkese yetecek zaman magazini germeyin
hepsinin de bir başka damağımda tatların
konuşanı ağacımı taşıyor diye haklarım
asıl şimdi dinle sen kahkahanın yankısını
ben gülmenin dibine vurduğumda
İşte o zaman yedim sayarım dünyanın pastasını

01 Kasım 2006 Alanya

Silvan Güneş

Gündoğmuş

kıvrımlı bir yol
dur durak yok virajlardan
hop dönüyoruz hop dönüyoruz
bir ben çıkartıyorum tadını bu yolun
gözlerim engin deniz

ve onu süsleyen çamlar
ve keçilerin patikaları
ve çobanın perişan hali
çıkıyorsun bir tepeye
zor diyorlar hayat burda
belki daha kolaydır her yerden
fişkirirken yeşil
dağların içinden

uçurumlar da var ya hani
onlar da olmasa nasıl çıkar zevki
her yarın başında halim
her halim başka ben
her hal başka perişan

ağaçları severim her şeyden çok
bırakıp gitmiyorlar insanlar gibi
ne zaman baksan hepsi aynı yerde
kımıldamadan nöbette sanki
diyorsun ki çamlar için
bunların hepsi sözünün eri

ve varıyorsun Gündoğmuş'a
içinde minicik evler
dağ gibi küçücük yürekler
adı olmayan caddeler
sokaklar bomboş kimi zaman
kimi zaman meraklı yüzler
bir atar teper arıyorsun
beni zorluyor

esnafın hepsi bakkal
ve yarısı kahvehane
kahvede çaylar her dem hazır
ellerde düşmeyen sigara
ağızda bir iddia
boşa geçmesin zaman
ne bilirsek anlatalım yılmadan

kim nerede nasıl yaşar
burada sabır neye taşar
işte yıkılmış taş viranlar
aynı mecbur yolculuklar gibi
gelirsin ve yine askerlik
buraya tayin neden çıkar
heskes bilir

sürgün ise bunun adı
herkes çalar

laf ise bu akortsuz sazı
suyu kaynar kazanların
düşürdünüz ya elinize
durun durun yolun kazı

kimse bakmaz halinize
işin varsa düşmüşse bize
yollar gibi virajlıdır
akort tutmaz telimize
hop dönüyoruz hop dönüyoruz
zaman bitmez buralarda
çok bonkörüz harcıyoruz

31 Ekim 2007
Alanya

Silvan Güneş

Haddini bilmiyordu kendini kral sandı

Haddini bilmiyordu kendini kral sandı

13 Şubat 2008 Alanya

Silvan Güneş

Harmanlayamadım

harmanlayamadım içimdeki sevgileri
kıştan çıkamadım bahara
ben itir
sevgilerim içimde bir diken
yol alıyorum gittikçe yalnızlığa

saklayamadım yalnızlığımı
savuramadım kederlerimi
belli edemedim kimseye sevgimi
bakanlar göremedi bendeki beni

düşemedim yollara
aralanmadı ki kapı
bir çağırsan
dönüp bakmayacağım
ardıma
giderim seninle uzaklara

harmanlayamadım
kıştan çıkamadım bahara

Temmuz 1998 Kuşadası

Silvan Güneş

Hayat Bu Değildir

İnsan içindeki kırıkları tamir edemez.
Çünkü kendi de kanırtır,
derinleştirir,
şrekli kavlatır yarasını,
Öyle sever ve kollar ki bahanesini,
kabuk bağlamasına müsaade etmez!
Besler kendi elleriyle yarasını,
acıya tutunmayı ve onun salıncağında sallanmayı seçtikçe,
tıkar her bir çarenin önünü!
Nasıl olsa tam dişine göre bulmuştur günah keçisini!
İşi öyle bir düzeye taşır ki,
ondan çok daha öldürücü toslayıp söker alır,
artık atmayan o kalbi yerinden!
Oysa hayatın anlamı bu olmamalıdır!

Silvan Güneş

Silvan Güneş

Hercai

her gece kalbimi söküp atıyorum
ama sabah olunca yeniden yeşeriyor
günlerdir hayalinle neleri yaşıyorum
ama zaman geçtikçe hayal de kayboluyor

bildim ki ismini sulara yazıyorum
günler gelip geçtikçe adın da değişiyor
kabahat benim değil hercai yüreğimde
bir bilesen şu kalbimde kimleri taşıyorum

Silvan Güneş

Hesapsız İşleriniz

Bırakın akalım akacağımız yere,
Söyleyeceklerimiz umutsuz bir aşk gibi
yüregimizde kalmasın!
Cumhuriyet, özgürlük ve barış,
lafta kalmasın,
Alacağım nefes,
ciğerlerime düşen oksijen,
beni ateş gibi yakmasın...

Bırakın, takamazsınız prangaları.
O demirler sizin soğuk yüreginiz.
Ki ne hesapsız işleriniz var!
Bileyleyip ok attık sandıkça,
eritir dört bir yerden,
çağlayarak yağan kızgın güneşimiz.

Silvan Güneş
Alanya / 29.10.2017

Silvan Güneş

Hiç Değişmemiş

Bu kasaba hiç değişmemiş
Aynı bıraktığım gibi...
Vurdumduymazı yine vurdumduymaz
Dedikoducusu yine dedikoducu
Hem adama da sorarlar,
niye değiştin diye, değil mi?
Bu kasaba hiç değişmemiş

Yine tutmuş köşebaşlarını sizinkiler
Ellerde aynı tespih,
dudaklarda aynı dua...
İnsan başkaları için de
güzel şeyler istemez mi?

Bu kasaba hiç değişmemiş
Ağızlarda aynı sakız.
Bir çiğneme patlatma yarışı!
Peki ya sonra?
Bugün de bitti.
Merak da etmiyorum,
nasıl olsa yarın ne konuşacaksın
mevzu belli...

Ama bu kasabada çok şey değişmiş.
Bir kaybolmuş geçmiş,
bir sırra kadem basmış gerçek,
bir de ağlamış için için,
Arnavut kaldırımları...
Üstüne düşen gölgeler için...

Ve asfalt bakmış bakmış,
Bir şey anlatamamış
Oysa bir üzülebilseniz,
gidenler için...
Çok şey söyleyecekmış...

Silvan Güneş
12.08.2015
Kuşadası

Silvan Güneş

Huzuru Dinliyorum

şimdi köyümde evimin duvarına yaslanmışım
bir bardak çaya atmışım şekerimi
oh diye içime temiz havayı çekerken
ağacıma da bir kuş konmuş ve başlamış serenada
annem iki ağaç arasına telefon kablosunu bağlamış
tavsiye ederim çok dayanıklı
eskimiyor sen gitsen de buralardan
yıkadığım çamaşırlardan özellikle pantolonları
ta belinden asmışım
çayımı yudumlarırken onları da izliyorum keyifle
gözlerim arada kumlacın derede
derenin getirdiği yedi kavak ağacı bahçemize hediye
altında annemim nane ve maydanozları
ve yanibaşımda babaannemin kayısı ağaçları
almış mıyım annemi de yanıma
vermiş miyiz sırt sırta
annem kayısı reçelinde
ben huzuru dinlemekte
annemin söylediğine göre
daha analar sarmamış benim gibisini
bunları da duyunca keyifleniyorum işte
helezon makinesinin sesi
buğdayın hışırtısını kesse de
bu bereketli ayda herkes ekmek derdinde
şimdi nasipler dağılırken
Allah kimseyi aç bırakmasın
şükür ettik biz toprağın verdiği
benim bu mutluluğumdan da herkes payını alsın
eğer kalacaksa yüzde
gülümse miras kalsın

27 Temmuz 2006
Karasüleymanlı Köyü

Silvan Güneş

İçimdeki Yaylılar

İçimdeki yaylılar sen varken çalıyordu
Sen gidince ah canım
Bir canım yanıyordu...
O sızılar geçerken yüreğimden yol yol
Yüreğim yol yol nerelere gidiyordu.
Böyle çıkmıştı ses
Buydu hayatımızı özetleyen müziğimiz
Ben çaldım sen dinlemedin
Sen çaldın ben duyamadım.

Silvan Güneş

İmdat

İmdat, içimde bir isyan var
Aklıma sordum "bana ne" dedi.
Kalbimde bir iskan var...
İmdat, çözemedim düğümü
Bir mühür ki zift karası
Kim çözer kör düğümü?
İmdat, bir kış bastı zemheri
Göç göç olsan da ne fayda
Almaz yollar gözümü
İmdat, çark kırıldı yivinden
Sen yürüdün ben dolandım
Yine oldum yerimden.
İmdat, yandı ateş harlandı
Yağdı yağmur, esti rüzgar
Gönül yine aldandı.

Silvan Güneş
22.12.2017 / Alanya

Silvan Güneş

İş Bitmiyor

şimdi hasat vaktindeyiz geldik köyümüze
evin temizliği açlığımızın derdi derken
biçer döver girecek dediler tarlaya
ne tatlı bir heyecanla doluştuk verandaya
çaylar yudumlanırken telaş da artıyordu
hamido'nun kaşları dağ gibi çatıyordu
traktörlere bir bir römorklar takılırken
mert'in yaz tatili böyle başlamıştı erken
ben ilk günden başladım düşünmeye kara kara
hangi yemeği yapayım akşama koca orduya
kendime aş olsun diye yaptıklarım yetmiyordu
akrabalar peşpeşe hoş geldine geliyordu
bahçede ala kargalar sürüyle uçuşurken
diz boyu uzamış gazeller tenime batıyordu
annem gidip bahçede otlarla savaşırken
daha sabah kahvaltısı boğazımda duruyordu
akşam oldu burada ben daha oturmadım
iki soluk almaya bir vakit bulamadım
sular yine kesikmiş bu dert her yıl sürüyor
oy verdiğimiz muhtar durmadan çalışmıyor
sabah erken kalkmanın başka bir sebebi bu
annem tek mülle uyandırıp seheri izletiyor
biraz sonra kayısılar toplanıp yarılanacak
akşama sofraya kurulup gelen ağır lanacak
bulaşıklar temizlik ve servis bana aittir
anladım ben köylerde neden iş hiç bitmiyor
yeniyim bu tempoya buyurun sizi de beklerim
biraz geciktirsem de çayı iyi demlerim

17 Temmuz 2006

Silvan Güneş

İŖi Bitince

İŖi bitince,
Toplanır bavullar
Toplanır güzel sözler
Bir anda hareketlenir beden
KimmiŖ kapıyı çarpmadan giden?

İŖi bitince,
Damakta kalan tatların
MeŖk ile atılan kahkahaların
Bir yel eser hafızanı alır
Dudakta bir "aman sen de" kalır...

İŖi bitince,
Kim ne demiŖ ne demiŖ?
Ağaçlardadır memiŖ
Zorlama hafızayı
HayalmiŖ,
Olmayacak ŖeymiŖ...

İŖi bitince,
Evvel zaman içinde,
kalbur saman içinde
Samanlıktan seyran mı olur?
Herkesin iŖi bitince...

İŖi bitince,
YalanmiŖ her Ŗey yalan
Fili yutmuŖ bir yılan...

Silvan GüneŖ
#sg 27.03.2018 / Alanya

Silvan GüneŖ

Kabul Etsinler

beni böyle kabul etsinler
etmezlerse gitsinler
yokuş yukarı tepe bayır
akılları başına gelsin bazılarının
ya bu deve
işte hendek
geçilecekse geçsinler
diyar onun değil ya
kimi isterlerse seçsinler

27 Haziran 2008 Alanya 17:16

Silvan Güneş

Kalbimin Şurasında

sevdanın yolları gözlerim
gözlerim
bu uçurumlardan ben geçerim
giderim belki
belki de gitmem
ama sana söylüyorum
seni severim
severim

ben bu yoldan giderken
belki yalnızım
sen yanımda olunca
şimdi ben hazırım
gel diyorsan gelirim
her zaman yanımdayım
ama şimdi yoksan sen
ben burdayken
yalnızım

şimdi ben de seninle olsaydım
ve mutlu bir günde
çadır kursaydım
ama şimdi sen yoksun yanımda
ve ben senden çok uzaklarda

sen benim ne çabuk içime
ta yüreğime
kalbimin şurasına işte
sen ne çabuk benim beynimin
körebe köşesinde
ama şimdi sen
dudaklarımın arasında
geçer ismin benden önce
ben demeden önce sen

13 Kasım 2007 Alanya 03:23

Silvan Güneş

Kanca

Ne kadar sıradan hayatlarınız var,
ve onu değerli kılmak için başkalarına
takmaya çalıştığınız
size has envaîçeşit kancalarınız!..
Geçiremedikçe oltaya gelir niyetiniz...
Zaman gelir, dizilir kendi boynunuza hükmünüz,
Bakarız, bir özgün kolyeye bakarcasına!...

Silvan Güneş
14.11.2017
Alanya

Silvan Güneş

Kapanan Kapılardan Aydınlığa Çıktım Ben

Mücadele neymiş Sen'den öğrendim ben...
Yenildiğimi düşündüklerinde dahi yendim ben...
En kötü kararımđı dediklerim, şansım oldu...
Kapanan kapılardan aydınlığa çıktım ben...

Silvan Güneş

Karabasan

Bir kaç yerinden ipe atılmış düğüm...
Çukurlar içinde yola yapılan yama...
Tahtanın üstüne atılan bitmez cila...
Her hatasını "özür dilemek"le telafi etmeye çalışan hasar..
Ah benim boyanmaktan çilesi bitmez kumaşım...
Ah eskimiş duvarların tutmaz badanası...
Ak saçların dibi gelmiş boyası...
Kel kafaya hediye midir tokası?
Bir kamburdur iyileşmeyen
Söz çareler arasa devinse de zaman
Mevsimler aynı bahar, kış karabasan...

Silvan Güneş
Alanya / 25.11.2017

Silvan Güneş

Karagöz ve Hacivat

ah karagözüm gözlerinin karalığı bellidir
yitip gitti senin de adın ve sanın yerdedir
bu yalnızlık garipsetir adamı yabancılaşsın
kabahati onda değil, bunda değil bendedir

kaybettik ne varsa yoksa her şeyi
bir cehaletle huuu çekti başa gayeyi
ne sanat kaldı ne sanatçı ne salon
kapattık çoktan biz o kütüphaneyi

Alanya

17 Ocak 2009 00:00

Silvan Güneş

Karanlığa Konuş

yoruldum bu karışık düzenin kurmacılarından
ihtiyarlıktan değil
yoğunluktan yorgunluktan
iki sözün bumerang olamayan etkisizliğinden
havaya suya konuş
taşa toprağa
karanlığa konuş
sessizlik çok daha iyi anlar seni
deli ol kendinle konuş
bir çift güvercin kanadı gibi çırpamayacak ama yüreğin
yükselmeyecek başın göğe bulutlarda kaybolmayacak öyle tenin
bir anlam yüklenecek söze
bir replik belirecek
bir ses duyularından girecek ta içeriye
bir şarkı mırıldan sen yeter ki
böylesi daha iyi
kendi kendine
vursun birbirine akisler
konuştum say

Silvan GÜNEŞ

28.09.2010 / 00; 51
Alanya

Silvan Güneş

Keskin Zeka

zekâ kendini gösterince
zevk içinde adam gördüm
adam kendini gösterince
çözülmez bir simya derdim

keskin zekâ sirke gibi
arar durur kendi dengi
eğer tutmaz ise zevki
küpüne de zarar kendi

23 Kasım 2007 22:58 Alanya

Silvan Güneş

Kime Düğün Kime Dernek

ne zaman hasat vakti olur
o vakit düğün dernek
bir yarışa girer sanki sünnetler evlilikler
iki telaş birbirine karışır
dernekçiler birbiriyle yarışır

cumadan başlar düğün
kına gecesi ve nikah derken
takılar merasimde
ay temmuz ve ağustosken
gurbetçiler tatildeyken
nereye gidileceğine şaşılır
kuyumcudan siparişler
bohça bohça hediyeler
mağazalara taksitler
bir günde üç beş düğün
akraba dolaşılır
bir günde bir ahbapla
üç beş kez selamlaşılır

geçen Ayten yenge geldi
tarladaki hasatta derdi
gelen gidenle çoktan bitti
yine de tanrıya şükretti
emmioğlu Zühtü'nün
üç evliliğinden bahsetti
biraz da mukallittir kendi
bu yıl da evlilikler çetin geçti
taka taka öldük zati

27 Temmuz 2006
Karasüleymanlı Köyü

Silvan Güneş

Kimseyi Zan Altında Bırakmam

eğer alırsam elime saızı çalarıım
hem öyle oradan buradan değil
kopya etmeden kendi sözlerimi
diyeceğin varsa en baştan açık söyle
ben de cevap için zaten çekinmem öyle
doğru lafı doğru zamanda etmezsen
lafı da alır yerine koyarım
ne o kızardın bozardın
benden zor dayak yersin
ben seni lafımla boğarım
hah böyle kuyruğu kıstırır gidersin
affedersiniz arkamdan laf etmişsiniz
buyurun buradayım kolaysa öyle
aynısını bir de yüzüme isterim
arkadan adam dövmek çok kolaymış
niyetin kavgaysa ona da varım
anladım ki bu devirde kibarlık yetmiyor
arada bir sen de diş göstereceksin
dostunuz dost düşmanınız düşman gibi olsun
yoksa iyi niyet hiçbir yere yetmiyor
neden kulağında bir acayip küpe var
neden doğru söz oradan gitmiyor
özrün kabahatinden çok sen anlaman
kıskançlığına hiçbir öğüt yetmiyor
çoğu kez kulak tıkar laf söz duymam
ulu orta konuşup iftira atmam
lafı da adamına söylerim
kimseyi zan altında bırakmam
nasıl özür mü diliyorsunuz yaptıklarınızdan
özür sizin beyninizde
önce kendinizi affedin siz
ben artık konuşmam

Silvan Güneş

Kiracıyım

malım mülküm bedenim
görüntüme kiracıyım
gölge nereye düşerse düşsün
bu dünyaya kiracıyım

atlar katlar alsam da
türlü yollara dalsam da
Sultan Süleyman olsam da
bu hayata kiracıyım

düştükçe kelimenin içine
kifayetsiz kalmış cümleler
zemberek gibi vursa da anlamlar dibe
hecelere kiracıyım

değişmeyen ne var ki dünyada
aldığını bir gün veriyorsun
bir alıp verme hikayesi yaşamak
geldi mi sırası
borcunu ödüyorsun

inandığın ne var ne yok
dök şimdi eteklerine
hem susmuş hem susturulmuş
fikirlere kiracıyım

sevdiğin ne varsa hayatta
o kadar dalgalanır duygular teninde
kıyına vuran hüzünlerde
hasretine kiracıyım

insanoğlu umman ise
deniz onun içinde tekne
öyle sahipsiz ki koylar
öyle sessiz ve sakin ki
kilometrelerce parsellenmemiş arsalar
bitmek bilmeyen yollar
ümitsiz miyim
asla değil
ümit benim
yalnızlığa kiracıyım

Silvan Güneş

Kolay Şiir Kolay Şair

şiiir yazmak ne kolaymış
bir metni cümle cümle satırlayınca
ona şiiir diyorlarmış
şiiir yazmak ne kolaymış
arkadaşıma dediğim her satırı
alt alta sıralayınca
tepesine başlığı da koyunca
onun adı şiiir oluyor!
bunu yazmak için de uğraşmadım
aklıma geleni yazdım.
hepiniz böyle yapmıyormusunuz zaten
durum böyle olunca
okumak için
şiiirlerin içinden çıkamadım
şiiir yazmak ne kolaymış!
şiiir yazmak kolay olunca
şair olmak da kolay olmuş
iş olsun diye dolaşıyorum ben de sağı solu
bir işim var artık benim
şair oldum ben!

15 Haziran 2008
Alanya 20:47

Silvan Güneş

Köprüden Geçmekteyim

ben sana söz verdim diye düştüm yollara
sen gittin ben gelince ben bir başıma
öylesine verilmez sözler bildiğim
söz olsun diye mi geldim buralara sevdiğim

amasya içindeyim
köprüden geçmekteyim
söz olsun diye mi geldim
buralara sevdiğim

hani yemyeşildi Yeşilirmak kararmış
hani bakınca görecektim kendimi
amasya'da bir başıma yapayalnız
dolaştım durdum dar yollarını

amasya içindeyim
köprüden geçmekteyim

Silvan Güneş

Kördüğüm

KÖRDÜĞÜM

Bazen şeker tat vermez
Su ıslatmaz insanı
Bitmez her ekili tohum
Çatlar bir nazara boncuğum
Ne kadar da sakınsak
Göze batınca diken
Bu oksijen yaşatmaz,
Boğar bizi...
Kaderimize atılmışsa
Bir kör düğüm...

Silvan Güneş
19.08.2017

Silvan Güneş

Körebe

yalnızlık deli saçması
dağtır seni
her eşyan bir yerde
gölge düşse duvara onunla konuşursun
bir gören olsa güler haline

yalnızlık karışık düzen
hem iktidar hem iktidarsızlık
tek hedef
faşist mi komünist mi ne
tek hece
tek sen

yalnızlık sensizlik
düşünmek ve bir anda on şeyi birden yapmak
her düşe bir kulp takmak yalnızlık
burna hızma, kulağa küpe
kaşa dudağa ve göbeğe sonra
ayak parmaklarına yüzük takmak belki
düşüreni çıldırtmaz ama
çaresize bir ölümdür yalnızlık
hem kör hem ebe

Silvan Güneş

Kuğulu Park

çok zaman oldu görmeyeli gözlerini
çok zaman oldu duymayalı ince sesini
çok zaman oldu belki de yoksun hayatta
yaşlar ilerliyor ak düşmüştür saçlarına

bir arasan duysam sesini kiminlesin bir bilsem
ben hep aynı yerde dolaşırım bir umutla
belki bir gün gelirsin diye
dolaşırım Kuğulu Parkta

çok zaman oldu görmeyeli gözlerini özledim
çok zaman oldu duymayalı ince sesini seviyorum
çok zaman oldu belki yoksun hayatta ben de öldüm
yaşlar ilerliyor düşmüşse ak saçlarına
mühim değil

27 Haziran 1998 Kuşadası

Silvan Güneş

Kurşunlu Manastırı

KURŞUNLU MANASTIRI

Ben bir Kurşunlu Manastırı hikayesi biliyorum.
Sözlerin verildiği, tarihlerin atıldığı bir Manastır hikayesi...
Aşkın kalbimize kilitlendiğini sandığım,
taşlı, tozlu ve bozuk yollarına aldırmandan seninle tırmandığımız...
Kadim manastırın kilit taşı gibi birbirimize kilitlenip saklandığımız...
Ve güneşin tepemizde bizi yaktığı halde,
tutuşup yandığımız!...
Gözlerimiz çaktıkça çıramızı yaktığımız!..
Manastırın tepesinde ağırlığınca çamlar bitmişse, güneş gökyüzünden ayağımıza kadar
inmişse, öyleyse niye, vuslatı beklemek niye?...
Manastırın sonunda, uçurumun hemen ucunda,
Davutlar'ı içine alan ve bizi bize, önümüzde uzayıp giden o eşsiz panorama ile denize
ve gökyüzüne bağlayan, -gizemli duygularla-, hislerimize yenik düştüğümüz an'a,
kaybolmayacağını aklımızdan geçirmedığımız yeşil ve mavi güne...
Nereden bilebilirdim, meğer bir kara bulut dolaşmış tepemizde...
Nereden bilebilirdim, kendini şimşeklere atıp sırlıslıkla ıslanacağını?..
Nereden bilebilirdim, yanlış empatinin, seni hayatının yanlışına bir saat gibi
kuracağını?..
Bazen iki kere iki dört etmez,
nereden biliyorsun sayıların kendi içindeki oranını?
Bu hesap ne benim, ne de edenlerin elde ettiği rakamları gerçek!
Ama yaşadığım benim, kaleme alacağım kitap benim, bildiğim doğru neyse onu bilir,
onu yazar, söylerken; doğanın kanununa, fizik kurallarına karşı çıkanlar çıkabilir: dert
benim tasa benim...
Girmişim bir kere ben o taşlı yollara,
kalbim acı, kalbim avu,
düşüncelerim isyandayken, bırakmayacakmış beni bu keder!
Bunun da bir hesabı var, iki kere iki hep dört mü eder?
Zaman kısa yol uzunmuş; yola düşen bensem yürürüm biter!
Yılan çıkacakmış önüme çıksın!..
akrep sokacakmış, sokacaksa soksun!..
"Bu senin yazgın" diyenler bilmeden koymuşsa önüne zehri!
Zehirleyecekse, bizi kaderimize gark edenler...
Savaşmaz mıyım ben de paslı bir kalkana,
etmez miyim göğsümü siper...
Unutma ki herkesin bildiği, yaşadığı kendine...
Çıkmışsa çivisi yerinden çıksın,
Kopmuşsa ta belinden çürük ipi,
düğüm de atsan gelmez sicime..
Gerçekler serde ağlıyorken,
inceldiği yerde kopsun!..
Diyeceğim o ki;
senin için düşünenler, başka bir yanlış çağırıyor, ölümüm ellerinde, kurşunları kalbime
saplıyorken, küflü mahzenlerin çaylak küplerinde, yılanmış şaraplar gibi bekleyemem!..
Çünkü ben ne bir Kurşunlu Manastırı,
ne kimsenin olamadığı halde dilinden düşüremediği bir melek,
ne de bir tarihi eserim!..

Silvan Güneş
07.09.2017
Alanya

Silvan Güneş

Kuşlarmışsasana

Kuşlarmışçasına uğsak
günahı boynuna ya
biyolojik silah mıymış ne
hem kuşu hem sevenini öldürürmüş
kuşa verilen bu hastalık

günahı boynuna
çocuklara kuşları tanıtmayanın
semaları boş bırakanın
sularına zehir akıtanın
'köyüm' deyince neyi hatırlayacağım şimdi
horozu tavuğu ördeği
nasıl anacağım
sahanda yumurtayı nasıl kıracağım
şimdi asın tuvalleri duvarlara
indirgin gereksiz resimleri
kuşları asın
uğarmışçasına
çok uzaklarda bir köyde
yaşarmışçasına
semalarda özgürlüğu
tadarmışçasına
asın kuşları asın
masaldaki
Zümrüt-ü Anka'yımışçasına

08 Mart 2006 Alanya

Silvan Güneş

Lale Sümbül Gül

beklemeyi öğrenmek istiyorsan
lalelerin düşünüyü ek yüreğine
kalbin kök saldıkça ciğerlerine
gözlerin hevenk hevenk çiçekler açsın
sen gül
gül içine

kof çıkacaksa da çıksın
üzülme soğanına lalenin
öğren
senin de beş para etmeyecek bu dünyadan
göçtüğünde ömrün

varsa sana kalan bir saksı toprak
mutlu ol
ek ona sabırla
biraz lale,
biraz sümbül
biraz gül

terkedecekmiş
etsin seni önce lale sonra sümbül
nasıl olsa geriye kalır ya gül
her dikenini gül sanıp
hayaliyle hülyalara dalarsın
gözlediğin kapıyı çalacak
bir vefalı ararsın
vuslat gecikecekse
sen usanıp çekip gitme
ayrık otlarına yenik düşene
ezeli komşun gelene kadar
sen yine de gül

14 Şubat 2006 Kuşadası

Silvan Güneş

Marş

Biz hep bu şarkıları söyleyeceğiz,
Mevsimler gelip geçse de
dudaklarımızda hep aynı ısıklık...
Kalbimizi ısıtan hep aynı ateş.
Mezarımızda hep aynı toprak.
Adımız ise hep Mustafa Kalacak...

Silvan Güneş

Alanya / 29.10.2017

Silvan Güneş

Maskara

Sen, düşün ki kandırdın herkesi
Sen, kazanınca yendim sandın her şeyi
Sen, şimdi dostum var diyorsun ya,
Kaybedince bak yalnızlığına
Sen, körden de körsün, açılmaz pencerelerin
Sen, beslendim sandığın karanlık kalbinin tasından
Sen, harmanlayamadın yine, yiyemezsin hasından
Sen, altına da bulansan, bulamazsın iyilik nirengini
Sen, rengindesin hep kirli, kara, maskara.

25 Mayıs 2008 Alanya 13:40

Silvan Güneş

Maskeler

Maskeler yüzü olmayan insanların yalanlarını kapatmak içindir.
Senaryolar maskelerin yaşamasına,
roller yüzüzlere replik kazandırmasına,
alkışlar ise yalançı bir dünyanın devrini sürdürmesine yarar.
Sokaklar düzene isyanının er yeri,
caddeler galibiyetin ser yeridir.

Silvan Güneş

Silvan Güneş

Maviler de Eskidi

maviler de eskidi
maviler de soldu
yırtık pırtık yamalı her yanımız
denizlerde çığ gibi düşen dalga sessiz
dalgalar da yoruldu
dalgalar da durdu

heceler de tükendi heceler de sondu
cümlesiz zamansız zarfsız tümcesiz
devrildi üstümüze dağlar zirvesiz
yürüyün ovalarınızda düz araziniz
hedefsiz yollarda adımlar yordu

çalısız çırpısız dikensiz otsuz
güller şimdi anlamsızlık içinde yalnız
taş ugundu yeşil soldu söz derbeder
alnımızda kaderimiz keder
kahpe yordu sahte yordu söz yordu

maviler de eskidi
yeşiller de soldu
yol tükendi
söz sondu

Silvan GÜNEŞ

08 Nisan 2009
Alanya 21:56

Silvan Güneş

Maya

bir tutturabilseydik mayayı
bozulur muydu sütler...

22 Haziran 2008 12:10 Alanya

Silvan Güneş

Maymunlar Alemi

üç maymunun halleri anlatılırdı bir zamanlar
görmedim
duymadım
bilmiyorum
bundan on yıl önceydi
bir tane daha eklendi bu eylemlere
ben yapmadım

sonra bir baktık
iş çığrından çıkmış...
Bir moda olmuş yazmak, çizmek, bozmak
hızla altı yazılmaya başlanmış satırların
kürsüye çıkınca bunları bağırarak
artık marifetten sayılıyormuş
ben sattım babalar gibi satarım
hepsi teröristi ben tıktım
ben kırdım kalemimi
ben kırdım kalbini
hem kalbin kırılmasından ne çıkar ki
ben kaldırdım bayramları törenleri
ben içine ettim bütün değerleri

ters mi çevrildi yine zamanın kumları ne
şu kısacık ömrümün kahır çekimleri
çevirsen çevirsen filmler almaz
yazsam da dinmiyor o kan heceleri
sevdiğim insanların hasretini unuttum
ömrümü tüketti bu maymunlar alemi

17 Mayıs 2008 17:01 Alanya
16 Ocak 2012 99:04 Alanya

Silvan Güneş

Merhaba Çocuk

merhaba çocuk.
güzel geleceklerin olsun
bahçende çiçekler açsın
masanda kağıdın, kalemin
yaz yazabildiğine...

merhaba çocuk
güzel günlere uyan
yeşersin her baharda dalın
gökyüzün mavi deniz
sen ebem kuşağı
aç elvan elvan...

merhaba çocuk
alış bulutlara, karlara
fırtınalar bulur seni de elbet
hiç ummadığın bir kasırga
bazen zor olacak ama
gül biraz...

26 Mayıs 2013 / Alanya

Silvan Güneş

Meselâ

Kötü alışkanlıklar edinmeyin;
size sunulan kötöleri benimseyip,
onları içselleştirip kabul edip,
onların başka bir versiyonu olmayın mesela!..

Çürük diş ağrı yapar,
onu kaybetmemek uğruna ağrısını çekip,
diğer sağlam dişleri de çürütmeyin.
Söküp atmasını bilin mesela!..

Kimmiş o olmazsa dünya batacak olan?
Eğer batacaksa o da batar,
hiçbir insana yıllarca mecbur olmadığınızı bilin mesela!..

Silvan Güneş

Mezar Taşı

sırası gelince devir teslim edilir bayrak
kimininki anlı şanlı yıldızlı
kimininki taştan toprak
sıradandır belki de ama ne çıkar
bir nefes kadar kolaydır her şeyi harcamalar
ve onu verince biter ömrün hikâyesi
sadece bu kadar.

Silvan Güneş

Muhsin Muhsin

uçup gittin kuş misali
geride hoş sözün kaldı
şiiir oldun gönüllerde
her bir yanda muhsin vardı

garez gibi tekne uygu
bilmem dostlar kime uydu
el sofranda mı doydu
ağlıyoruz muhsin muhsin

sivas artık büyük birlik
hasretimiz huzur dirlik
neden hep öleni sevdik
yanıyoruz muhsin muhsin

şu an mahkum malum özbek
muhsin'le hablemit'e dönmek
var olanı bilip görmek
ağlıyoruz muhsin muhsin

bizim kalem başka elde
kale sursuz kapı nerde
sultan gözü sanki perde
ağlıyoruz muhsin muhsin

satılmış genç hani ülkü
muhalefet şarkı türkü
seninki acıklı öykü
yanıyoruz muhsin muhsin

daha uzar kemal yorgun
derin olsun kabir uygun
rahmet olsun sana hergün
anıyoruz muhsin muhsin

Kemal GÜNEŞ

10 Nisan 2009

Silvan Güneş

Mumları Yaktım Gel

mumları yaktım gel
söz verdi güneş geç doğacak
dökülünce dudağımdan şarkılar
yere basacak çıplak ayaklarım
yıldızlar dolacak gözlerime
gün yüzüme vurana kadar
savuracak beni yel
ardına bakmadan gel

mumları yaktım gel
sen gelmeden saydım saliseleri
neden sen gitmeden yitti zaman
yine kurtaramadan ramakları
elimde avucumda tutamadığım halde
neydi beni heyecana boğan
sildim diye mi geçmişin izini
çektim kınından kamayı
kestim bağını yenini ipini
karşımda böylesine durunca
düşünmedim kimsin sen
ben bırakınca kendimi
sen şu kalbimi yen

mumları yaktım gel
çok uzaklardan gelsen de
senin kadar yorgunum
bilmediğin kadar dövüştüm
ümidi aradığım yerde
ganimetler toplamadım
neden sanki mutluyum
elimde avucumda olmadığın halde

mumları yaktım gel
söz verdi güneş
gerçeği bulana kadar doğdum saymayacak
öylesine dönecek tepemde

Silvan GÜNEŞ
21 Şubat 2010 Alanya
22:50

Silvan Güneş

Mustafa Kemal Atatürk Olmasaydı

Mustafa Kemal Atatürk Olmasaydı;
Bir Kurtuluş Savaşı destanının olmayacaktı.
Mehmet Akif Ersoy adında bir şairi tanıyamayacaktın.
O şair "İstiklal Marşı" gibi bir şiiri yazamayacaktı!
Ne kırmızı zemine şöhretiyle oturmuş bir ay yıldızın,
ne de bugün pek beğendiğin aklınca;
özgürce oraya, buraya, dünyaya savurduğun
iki kifayetsiz sözde dile getirebildiklerin;
Mustafa Kemal Olmasaydı,
Nasıl sen, sen olabilirdin?

Silvan Güneş
Biyografi Yazarı

30.09.2018

Silvan Güneş

Mutsuzluk

mutluluk çok uzaktır bazen
bir yere gizlenmiştir ama sen
bir şüphe içinde
kaç bilinmeyenli denklem
çözemezsin

bir başına mutluluk
beş parasız gururun palyaçoluğu
yalnızlığın yaşayan ölümü
gülemezsin

26 Şubat 2008 Alanya

Silvan Güneş

Müflis

batsın senin bana gelen elindeki gül dikenini
yitsin hemen savurduğun duyguların gam küreği
bitsin artık sahteliğin oynadığı mask çemberi
gitsin artık nimbusların kavradığı gam yelleri

bu başları kim dikti ki başımızı kazıdılar
inançlarımızı sömürüp sahtekarı kayırdılar
bir de yetmiyormuş gibi tarihi karaladılar
sonu gelsin dikeninin batsın senin gemilerin
bıktık bu oyunlarından sana batsın dikenlerin

01 Mart 2008 Alanya 01:28

Silvan Güneş

Naz

Sana hep naz yapayım,
Sen de hep çek istiyorum.

Silvan Güneş

Nazire Gitti

kırıldın mı nazire yaptıklarına
muhabbeti bol olanla acımazdı laflar
ve terk etmezdi dimağına arşivlediğin güzel sözler
konuştukça kelime de tazelenirdi
düşününce akılda çay gibi demlenirdi
ve söylendikçe yeni söz kurabiye tadında
açlığını gideren lezzetti damağında
konuşmak ne güzeldi muhabbet olunca
ama yetmedi onunkisi
laf bitti
nazire gitti

07 Temmuz 2006 Kuşadası

Silvan Güneş

Ne Anlarsın Aşktan Sen

Ayağın var yürüyemiyorsan
Kanadın var uçamıyorsan
Göz yaşındaki acizliği,
meziyet sanıyorsan
Duymuşsun bir aşk adını
Ezberini okuyorsun
Ne anlarsın aşktan sen
Taklitçisin baştan sen.

Silvan Güneş

Ne Çare

bilgisizlik başa bela
aynı dünya farklı hatlar
böyle mi yaşayacağız
böyle bekleyecek miyiz bir müddet
ben kaygılar içinde siz kendinizden bir haber

bir müddet bir ömürdür yaşamda
bir ömür nerede durur bilinmez
ağlıyorsam kendime değil
haliniz perişan
ne çare
ben kaygılar içinde
sizden yok bir haber

Silvan Güneş

Ne Kızıyorsun

Ne kızıyorsun?
Ben de senin gibi
Ölçtüm, biçtim, tarttım hayatı,
Geri vitese taktım bazen de...
Burnumun ucuna gidiyorum derken,
Götün götün düştüm göle...

Ne kızıyorsun?
Aldım elime fırçayı,
Çalı çırpı ayarında,
Boyadım sandım çoğu zaman,
Gözlediğim manzarayı,
Meğer ne çok da zor imiş
Mavi, sarı mor imiş,
Çektim sandım kayığı
Göl de bize dar imiş.

Ne kızıyorsun?
Gönlün ferman dinlemesi,
Handan hancının geçmesi,
Bu zamanın evresi
Hepsi de masal imiş
Ne sen Zümrüdüanka kuşu
Ne de ben külkedisi
Kaptırınca,
Hayatımız kukla
İpleri başkasında
Sıfırlanmış dünle bugün
Hafızamız delik deşik,
Ben de seni tanımıyorum
Ne kızıyorsun?

Silvan Güneş
22.01.2016

Silvan Güneş

Necati

adı Necati yaşı kırk
ankara Haymanalı
ilkokula kadar okumuş
bir hanım 3 çocuk sahibi
toprağı eker biçer
evi de zaten topraktandır
nasılsın diye sorarsan
kimseye bir zararım yoktur der
ne güzel bir laftır bu
zararsız ziyansız olmak bu devirde
necati ağabey kıt kanaat geçinir
ama kimseye derdini demez
bir hal hatır sormaya yüzü güler
bunun için Allah'a şükür eder
onun anlatacak çok şeyi vardır ama
o kimseye dert söylemez
belki tencerede aşı yoktur
o su içer yine demez
necati ağabey bu köyün orta oyuncusudur
ağzını bir açsın izlemezsın TV saçmalığını
gülemezsın bu alemin kralına
bu köyde TV odur
akşam olup herkten gelindiğinde
güneşin gölgesi üstüne sindiğinde
takatim yok yatacağım dediğinde
dı bakgayli şimdi başıma gelene
necati ağabey de herkten gelir
ne yorgunluk ne uyku orada unutulur
kendiliğinden bir çember ortaya kurulur
öyle uyduruk değil yaşanmış hikayelerdir anlattığı
kim dinlese kahkahadan uğunur
necati ağabey nasılsın
kimseye bir zararım yok bacım
sordum var mı ocakta aşın
nasipteki neyse kursağa düşen odur
biz eker biçeriz toprağı
takdir neyse o yaşanır
hatır sordun sağ ol bacım
kimseye bir zararımız yok Allah'a şükür

şimdi düşündüm de ardından
okusaydın keşke sende
bazıları için ekmek aş değil
özlediği gülmek dert de
anlayın ki ne kadar zengin olsan
mutlu olmak küçük şeyde

necati ağabey deyince
üstü başı toz içinde
sende çok şey düğümlenir
onda herşey tekerleme

Karasüleymanlı Köyü

Silvan Güneş

Olimposlu Tanrılar

Didim Milet Priene daha nicelerinin
Efes'in Nysa'nın taşlarına
düşürüp gölgemi adımlarken geçmişi
sumaklar bürünmüştü defne yapraklarına
asmalardan üzümler dökülüyor boynuma
bir kuş uçup önümden girince de koynuma
anladım ki gördüğüm düş tadında bir gerçek
tutulmuşum zamanın mermerde duruşuna

havayı gözleyince Zeus görünüşü verdi
şimşek bakışlarıyla gücünden söz ettirdi
tavuskuşu açınca rengarenk kanatları
işte Hera'da geldi al gibi yanakları
Apollon'un güneşi aydınlattı her yeri
elindeki yay ile yaydı bütün renkleri
yarıldı gökler birden Artemis çıkageldi
bir hilalin üstünden geyikler hızla geçti
Hermes zaten hazırды bu gösteri yerinde
yağdırdı yağmurları gökte asa dönünce
bu çılgınlığı ancak bir ateş söndürürdü
Hephaiston yer altında çekiçle örsü vurdu
derken bir kutsal ateş yanı verdi ocakta
bir sıcaklık kapladı ve mutlu oldu Hestia
Ares kararlılıkla kapıda nöbet durdu
elindeki mızraklar bu iş için uygundu

neden herkes pusuda bir şey bekler gibiydi
koynumdaki güvercin tenimden çıkıp gitti
ağzında zeytin dalı bu da neyin nesiydi
anladım bu göklerin iyi habercisiydi
kötülükler inatla bir bir sonu bulurken
Aphrodit bir gururla süzülüyordu
bir boy bir bös bir endam kahkahalar doyunca
Demeter şenlendirdi bulutlar da solunca
başakların boyları saygıyla eğiliverdi
olgunlaşan buğdaylar geliyorken orağa
şölen havası vardı Artemis'e kurbanlar
Kybele açta geldi bahardı şimdi yollar
Poseidon ne yapsın uzak o hep karadan
denizler ortasında üç dişli çirkin yabandan
bırakıp kaçırıverse şu şenliğin içine
son tekme de vursa yalnızlığın dibine
Olimposlu tanrıların bitmez hikayeleri
Erosun aşk okları gelin kalbimi vurun
adı Mitoloji ya durun durun uydurun

23 Kasım 2007 22:46 Alanya

Silvan Güneş

Olmuşsun Mahir!

Parmağının ucuyla tuttuğun ne varsa
Bırakıp kırarsın cam gibi bin parçaya bölüp,
Dalarsın, değmeyecek girdaplara...
Sonra nedir bu, bir anlamsız pişmanlık?

Bir ezgi etmez harcadığın zamanlar
Belli ki senin de umursamazca kırdığın,
kırk kulpu kırık küp var.
Sorarsın üstelik umarsızca kırkincısına
Benim bu yaptığımda ne var?

İnsan beyazı özlerken siyah giyer mi?
Güneşe uzanan başı, kuma gömer mi?
Belli ki ne ettiğini bilmezsin zahir,
Yaptıklarını gizlemekte olmuşsun mahir.

Silvan Güneş
Alanya/10.03.2018

Silvan Güneş

Onthophagus Taurus

İçinizdeki ateş yeterince yanmıyorsa
Yakamamışsan üstüne düştüğün odunu...
Bu çalı çırpı, diken yanıp,
kor ateşinde külleneceği yerde
uzatabiliyorsa alevlerinin arasından,
göğe dikebiliyorsa başını
Sen bir ateş böceği,
sen bir onthophagus taurus dahi olamamışsın...

Silvan Güneş
03.01.2017 / Alanya

Silvan Güneş

Ödeşelim

bitti her şey
gönder sen de bana yazdığın şiiri
ödeşelim

kalmasın alacak verecek desem de
verdiklerimi geri alacak değilim

gün gelir okursun da
anlarsın değerimi
aklın başına gelince
nasıl olursun bilirim

bitti her şey
gönder öpücüklerimi
ödeşelim

gün geçmez hatırlarsın gül buseleri
seninle ödeşilmez bilirim
bitmez alacak verecek
ver öpücüklerimi
ödeşelim

Silvan Güneş

Öğretmen

içindeki sokakları boş
ayak izlerine rastlamadım
ve açılmayı bekleyen onlarca kapının
kilitli ve terkedilmiş konaklarında
arzulu bir konusu yok
bir yere varamayan bu adımların
atarsız depersiz yarınların
bu sahte oyunculara isyanlarım
sahnesinin persedi yok

bitmiyor hep arzuladığım son
gitmiyor asalaklığın debdebeli sancısı

acıyorum kramplar içinde
bakanı var göreni yok

05 Haziran 2008 Alanya 22:22

Silvan Güneş

Öğüt 1

aklına bir olumsuzluk geldiğinde
seni sen yapan Atatürk'ü düşün

01 Mart 2008 Alanya18:59

Silvan Güneş

Ölçüsüz

Bu kalp nasıl bir denizse,
çirpınırdı bazen
boğulacağı yerde
yüzmeyi bilmeyene...

Bu gönül nasıl bir esirse,
titrerdi aşkı için
yağmur olup yağdığı yerde
bir yudum suyu dahi esirgeyene

Bu dünya nasıl bir dünyaysa,
herkese aynı dönmezdi.
"Adaletin bu mu dünya" diye
gecenin karanlığına bağırان adamı
zıvanadan çıkardığı kadar...
ölçüsüzdü...
Böyle biline...

Silvan Güneş
06.01.2017 / Alanya

Silvan Güneş

Ölüm

Ölüm,
Bu hayatta hepimize sunulan bir öğüt.
Sırası gelince,
Yanıp tutuşacak içimizdeki çıra,
Hiç tanımadıklarımız ve en çok sevdiklerimiz
Takılacağız bir oltaya takılırcasına...
Yerde bir karanlık, gökte bir ışık
Belki hasretlerle buluşacağız...

Ölüm,
Bir ders verebilir miydi ki
Ölümü bilip dilinden anlamayanlara
Lal olmuş, uyuşmuşken beyinler
Açı bilip aklıktan anlamadıktan sonra...
Ölümü kim tadacakmış ki?

Silvan Güneş
16.01.2018 / Alanya

Silvan Güneş

Örs

aydınlık parlamadan gözümde
gece tuttu elimden
oynaşır gölgeler uzaklarda
hayalde bir çift göz
depreşen duygulara vuruyorum örs

karanlığın kalbini dinlemeye geldim
çekti beni karanlığın kalbine girdim

uzakta yıldızlar yolumu nicedir gözlemekte
kapatsam gözlerimi gözlerinde...

çoban yıldızım yok yollarım kapalı
şansımı yitirdim etrafım dağlı
kapatınca gözlerimi düştü kirpikler
kaç kere aldandım bitti ümitler

Silvan Güneş

Rebap

çok ırak yollardan geldin huzura ey rebap-ı müşkül
ne derin izler varken sende, ne sisli hayallerle kaldın karanlıkta
neydi bu sükunet, neydi bu kimsesiz bekleyiş
yoksa sende yeniden dirilişin keyfini mi sürmek istedin
yoksa insanın ruhuna dokunan sesini emanetin,
adını Mehmet bildiğim ve kendine Refik seçtiğin üstadın ellerinde
kaya gibi dimdik durmak mıydı...
hoş bu emaneti ellerimizle verdik Ortaçağda Avrupa'ya
çıkarsa çıkarsa ondan çıkan keman kadar olurdu
viyola olurdu, viyolonsel olurdu.
arp olurdu ama bence bu ses için garp da harp olurdu.
bir duydum seni işledi içime o tok sesin
bir duydum atalarım canlandı fonemlerinde
kulaklarım 'dur' dedi çağın bana anlatmaya çalıştığı müziğine
'bekle' dedi sen daha hiçbir şey bilmiyorsun
ruha öyle girilmez, böyle dokunulur bilmiyor musun
ruha öyle yaklaşılmaz böyle varılır

06 Kasım 2005 Alanya

Silvan Güneş

Rüzgar Gülü

Kalbin bir ağlamaya başladı mı
avutamazsın.
Ayakta çocuk sallamaya benzemez.
Bir çıkış yolu bulamamışsan,
avunamazsın...
Bir an bir suskunluk olur,
Rüzgârda savrulan rüzgâr gülünün
esintiyi yakalamayınca durması gibi...
Hah sustu, bitti gitti, oh unuttu dersin,
Bir anda hoyrat bir rüzgâr eser,
İşte, avundu sandıkça
sarsıla sarsıla dönersin yerinden
Yakalayamadıkça dönersin
Döndükçe, yakalayamadıkça...
Avutamazsın...

Silvan Güneş

Sakın Nazar Değmesin

sana dünyaları versem doymazsın
al üstümdeki ne varsa
bütün gar de robum senin olsun
topla bavuluna koy git
yine aklın bende
neden saksımdaki çiçekte gözün
al onu da götür istersen
yeter ki başım ağrımazsın
çünkü sen anlamazsın
benim kafamdır değerli olan
o her şeyden önce gelir

başka ne kaldı geriye
aman ha gözün kalmasın
bankada biraz param var onu da ister misin
benimkisi de iş işte sen neyi istemezsin
söyle hesabını onları da vereyim
sen almaya doymazsın
alırken halimi sormazsın
yine de nazarlara getirirsin beni
aman ne olursa olsun da benim başım ağrımazsın
çünkü aklım benim için çok önemlidir
gel sana bir iyilikte bulunayım
bir iş kur yol bulayım desem
her şeyimi alan sen bir tavsiye almazsın

duydum ki verdiklerim için bana enayi demişsin
doğru senin için bu öyle kuyu kazarsın
aklın bir bu matematikte toplayıp çıkarmazsın
daha çırak olamamışken sen her işte ustasın
bir saksı verdim ya
bu kadar toprak yeter sana
durup durup sularsın

23 Temmuz 2006
Kuşadası

Silvan Güneş

Saman Alevi

Ve madem, saman alevi gibi yanmayacaktık,
savrulmayacaktık oraya buraya...
Meyvesiz bir ağaç gibi yeşermeyecek,
gölgemizde teselli bularak batmayacaktık;
bin hüzünle dağların ardına...
Böyle böyle dökmeyecektik,
gözümüzden dökülen damla gibi
izlemeyecektik kuruyup yiten yapraklarımızı...
Öyleyse bu ormansız dünyanın taşlaşmış kalbinde,
kurdun-kuşun, börtü-böceğin yuvasından olduğu yerde,
tüm damak tatlarımızı ve güzel duygularımızı besleyen kaynağı,
göğsümüzden kilometrelerce uzakta
kaderimize hükmeden ellerden kurtarıp nasıl sevecektik birbirimizi?
Kaderin dahi kaderine ağladığı bu iki yüzlü düzende,
kim saygı duyardı;
gelmişimize,
geçmişimize,
aldığımız nefese?

Silvan Güneş

Sanki Pişmanmış Gibi

SANKİ ÇOK PIŞMANMIŞ GİBİ

Sanki çok pişmanmış gibi...

Gönlünü alıyormuş gibi...

Çok dürüstmüş de

ve fakat

çaresizlikten ne yapacağını bilemiyormuş gibi...

Sözde bin perişan, hayata yenilmiş gibi...

Her yerine batan diken, şimdi nergismiş gibi...

İğnesini de alıp çıkmış tatile?

Ah çaresizlikten!!!

Ah çaresizlikten!!!

Fakat denize bakınca aksi düşmüş suya

Vurmuş yüze dalgalar utanmaz iki yüze

Utanır gibi olmuş iki yüzlü kızarmış

Çıkamamış içinden işin yüzü başkaymış

"Yalandan kim ölmüş ki!" deyi vermiş bir yüzü

Birden aklına gelmiş,

Şarkılar söylesin son sözü...

Af diler, özür diler, çaresizliği anlatır,

defalarca dinlerse kendini aklatırmış...

Hatta dolanıp dile su serpermiş yüreğe

İnanırmış senin ki hem kim keriz değil ki?

Ah o duygular ne de temizmiş!!!..

Ah o duygular ne de temizmiş!!!..

Silvan Güneş

https://www.youtube.com/watch?v=s9g_E48Jnes

Silvan Güneş

Sardunya

Yaptıklarınız içinize siniyorsa.
Geride bıraktıklarınız için kaygı duymuyor,
geçmişe ait bir pişmanlık
aklınızı yüreğinizi vicdanınızı kemirmiyorsa...
Bilakis huzurlu ve keyifliyseniz...
Mutluluğunuz, balkonunuzdan sarkan bir sardunya,
kollarınız, dünyayı saran bir aşka dolanmışsa...
Sorun yok!
Bozuk plak gibi çal...
Sar dünya!...

Silvan Güneş

Savaşla Sevişilmez

Nimbusların değildir sade gökyüzü
Kararsa da açar mutlak güneşler
Dinle çığlık çığığa uçan kuşları
Hep bir ağız, gel kendine demişler!..

Yere düşen gölgen isyan etmezse
Bin nasihat sinen vurup geçmezse
Dillediğin şarkı kalpte demlenmezse
Kaldırsan başını baş göğe mi erer?

Göle çalınan maya mıdır umutlar?
Ne söylesem dikiş tutmaz kelimeler
Kuşlar gibi arşa varsa da nidam
Her kırık çırpınışa yetmez ki sedam!

Derman arayanın derdi kendiyse
Vurmamışsa davul dengi dengiyse
Kör olmuş gözlere ayna verilmez
Anladım ben, savaşla sevişilmez.

Silvan Güneş
#sg 26.03.2018 / Alanya

Silvan Güneş

Sefil Palyaço

Vaktiyle alınamamış kararlar,
yapılamamış işleriniz gardiyanınız olur.
Kendi ellerinize vurduğunuz kelepçeler,
ayağınıza vurduğunuz prangalar...
Gün gelir durup durup sorguya çeker sizi
ağırlığınca...
Aklınız sizin değil, ellere teslim olunca...

Gün gelir,
açizliklerin sürükleyince seni pişmanlıklara...
İşkence başlar...
Ömrünüzün sonuna kadar gün görmeyecek bir hapis...
Kendi biletini kesmiş zavallı bir sefil...
Bakarsın etrafına!
Senoryoyu yazıp oynayanlar şimdi nerede?
Seni yolundan çevirenler,
yanlışa alkış tutanlar...
Oysa ne kadar da renkliydi değil mi perdeler?
Ne ikna ediciydi sözler...
Ne pembeydi panjurlu evler!

Ve bir gün balo bitip solunca renkler...
Ve anlarsın rolünün sefil bir palyaço olduğunu
Ve anlarsın gülen yüzünün seyircine,
ağlayan yüzünün kaderine biçildiğini...
Hani o kulağını çınlatan alkışlar?
Slogan yazan reklamcılar?
Ve anlarsın gerçeklere değil
makyaja, alkışlara tav olduğunu...

Dur, oynansın bir oyunun, tükensin replikler.
Gözyaşın bir düşsün önce yere...
Bir kal kendi kendinle.
O zaman anlarsın ömrünüm beş paralık bir bilete kesildiğini...
Anlarsın palyaçoluğun gerçek ederini...
Dur, göz yaşın düşsün bir yere...

Silvan Güneş
17.04.2018

Silvan Güneş

Seke Seke Gitmek

Eşyalarını bir bavula sıkıştırıp gitmek yetmez.
Kalbini, böbreğini, aklını da alıp gitmelisin.
Hiç düşünmemişken yürüyor olmayı
ve adımlarını...
ayakların adımlarken anlarsın,
Seke seke gitmenin hazzını...

İçinde poz verdiğin tüm kareleri çizersin...
Renkler karışıkça gökkuşağı olur.
Şans getirir bazen tüm uzaklıklar
İyi gelir seke seke gitmek çokça...
Bilmediğin yollar ve insanlar tanırırsın...

Silvan Güneş
10.01.2018

Silvan Güneş

Sekreter

aslında sevmiyordu
öyleymiş gibi davranıyordu
bir zaman olacak
görecektim gözünün derinliklerini
arada yakalıyorduk sahtelikleri
halbuki yoktu da bir menfaati
lakin
arkadaşlığını satıyordu beş kuruşa
anlamsız bir samimiyet bir gülüş
arada seni çok seviyorum
canım arkadaşım diyordu
neden hissedemiyordum cümleyi yüreğimden
bu sahtelik ne zaman bitecekti
ve sekreter yaptı yapacağını bir gün
seninle işim bittiğinde o çoktan
bavulunu hazırlayıp gitti
hangi lafı sözü aldıysa benden
raflarını süsleyemeden gitti

08 Temmuz 2008 Kuşadası 22:00

Silvan Güneş

Sen Bu Dünyaya Niye Geldin?

Sen bu dünyaya bir kere geleceksin
ve istediğini alamayacaksın öyle mi?
Sen bu dünyaya bir kere geleceksin
ve istediğine varamayacaksın öyle mi?
Sen bu dünyaya bir kere geleceksin
ve ömrünü, emeğini, hayatını çalanlara ses çıkartmayacaksın öyle mi?
Sen bu dünyaya bir kere geleceksin
ve istediğin gibi yaşayamayacaksın öyle mi?
Sen bu dünyaya bir kere geleceksin
ve haklının, adaletlinin arkasında, gerçeğin safında yer alamayacaksın öyle mi?
Sen bu dünyaya bir kere geleceksin
ve istediğini yeyip içip gezemeyeceksin öyle mi?
Sen bu dünyaya bir kere geleceksin
ve muradını alamadan göçüp gideceksin öyle mi?
Sen bu dünyaya bir kere geleceksin
ve özgürlüğünü ve hayatını çalanları gözmezden geleceksin öyle mi?
Sen bu dünyaya bir kere geleceksin
ve...
Sahi, sen bu dünyaya niye geldin?

Silvan Güneş
03.12.2017 Alanya

Silvan Güneş

Sen Kendine Yakıştırmışsan

Sen kendine yakıştırmışsan,
bana söyleyecek bir şey kalmamıştır.
Bir yaprak kopmamış,
Bir dal da kırılmamıştır oysa
Bir ağaç ta kökünden devrilip gitmiştir.

Sen kendine yakıştırmışsan,
Bana söyleyecek bir şey kalmamıştır.
Bir acı bir yerden geçmemiştir öyle fütursuzca,
Tam ortasından bölünmemiştir de..
Bir kalp yere düşmüş bir vazo gibi
param parça olmuştur.

Sen kendine yakıştırmışsan,
sana da bana da söyleyecek bir şey kalmamıştır.
nk olmamış ham meyve gibidir bazı şeyler,
Rengini de tutturamamış bir türlü büyümeyecek olanlar
Ne bir söz yetiştir ne bir tavır ulaştır, uğramaz yerine
nk utanmak bilmeyenler, arsızlar, yalancılar
Rahat ol, böyledir.

Silvan Güneş

Sende Bir Mustafa Kemal Var mı?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Bana verebilir misin O'nun verdiklerini?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Hiç böylesi bir cesaret yükledin mi yüreklere?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Kaç cephede galibiyetin var mesela?
Bir savaşı tek başına aklın, cesaretin ve ferasetinle yönetebildin mi?
Yoksa düşmanlardan kurtardın, sınırlarımı mı çizdin?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Cumhuriyet'i mi ilan ettin?
Son mu verdin asırlardır bir ailenin bitmeyecek sanılan saltanatına?
Kadını erkeği eşitledin mi?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Her türlü hakkı verip tattırdın mı her bakımdan geri kalmış bir millete?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Son verebildin mi krallıklara, imtiyazlara, önceliklere?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Fabrikalar mı açtın?
Her alanda ürettin ve kendi ürettiğini tüketen bir halka kimliğini verdin mi?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Bir çocuğa "çocuk", bir gence "genç" olduğunu hissettirebildin mi?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Okullar açtın, herkese eşit eğitim hakkı verdin mi?
Sıfırladın mı makam, mevki sahibi olanların çocuklarıyla köylü çocuğun içimizi yakan
haksız mesafelerini?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Halkını her bir devriminle özgürleştirip, o asfalt yollarda "benim" diye yürüyenlerin
karşısına dikebildin mi?
Yok edebildin mi ağalıkları, derebeylikleri?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Bir şapka devrimiyle yerle yeksan edebildin mi kıyafetle statü, makam ve mevkisiyle
çalım atanları?
Bir köylünün şapkasını göğsünü gere gere giyebildin mi?

Sende bir "Mustafa Kemal" var mı?
Bugün aklından geçen, cesaret gösterdiğin ve hatta kendinde beğendiğin nen varsa
O'nun bir eseri olduğunu anlayabildin mi?
İşin daha bu kısmını çözememişsen bu kifayetsiz kafayla, kime ne konuşursun,
çalıntı gölgeyle kim ne olmuş be adam;
Hem sen Mustafa Kemal'e kadar kimdin ki?

Silvan Güneş

Senin

bak Şimdi yanımdasın ya
özlem giderdiğin kadar senin
gözlerin beni görüyor ya
vuslat ayrılık kadar senin
içinde fırtınalar kopuyor ya
heyecan çektiğın kadar senin
bir hedef zirveyi buluyor ya
dağlar çıktığın kadar senin
malmiş mülkmüş para hırsıymış
itibar gördüğün kadar senin
her Şeye sahip olmuşsun ne çıkar
zevk tattığın kadar senin
ömrü biçmek boyunu aşar
hayat yaşadığın kadar senin
sevilmek öyle ki ta ölesiye
sen bir kez sevillebildiysen sevin
o zaman görürsün zenginlik neymiş
dünya sevildiğın kadar senin

18 temmuz 2010
Kuşadası

Silvan Güneş

Senin İçinde Gondollar Benim İçimde Savaş Gemileri

Sevin işte;
bak ağlıyorum, içimde çıkınla üzüntüler...
Senin beceremediğin şeyleri yapıyorum bugün
Bak gözlerim nasıl da yağmur yağmur!
Senin içinden gondollar,
benim içimden olsa olsa savaş gemileri geçer.

Sevin bak;
işte üzüntüm dağları aşmış,
eksik olmayan keder kalbimi sarmış...
Hani neredeydi senin kınan
Bir kâseye biraz çal,
içine çok su koymadan kar.

Daha önce hiç kimseye uzatmadığın o ellerinin,
tam ortasına bir altın koysunlar...
Her şeyden çok seversin parayı...
Bir de beleş olursa üstüne ikramdan şerbeti!

Sen hem ye hem yanında yat...
Sen hep evlere şenlikte yaşa!
Kendine durmadan kınalar kar...
Anlamadığın üzüntülere dalıp,
bilmediğin dertleri kafana takma...

Silvan Güneş
04.04.2021
17:37

Silvan Güneş

Sevda

sevda sevdalı sevdadan
sevda seviyor sevdayı sevdadan

sevda sevgiden sevdakar
seyyide sevda seza
sülvane sevda sevgiden
sürüş arş-ü zemin seza

25 Eylül 1998 Kuşadası

seyyide: saygın, saygıdeğer kadın
saza: layık
sürüş: melek, cebrail
arş-ü: gökyüzü yeryüzü

Silvan Güneş

Sevgine Güvenebilseydim

sevgine güvenebilseydim eğer
dağları yıkardım

yeri geldi yıktım da
arkamı döndüm
yapayalnızdım

Alanya/ 08 Mayıs 2009 17:40

Silvan Güneş

Sevmek

sevmek seni kıskanmak
sevmek ırak olmak başkasından
sevmek bazen aldatmak
sevmek aldatılmak sevdiğinden
sevmek hamallıktan
sevmek yokluktan gelir
sevmek hem bir ihtiyaç
hem bir limandır korkudan
sevmek ağır bir angarya
sevmek bir kuş kanadında
sevmek özgür olmakta
sevmek mahpus kalmakta
sevmek acıya banmakta
sevmek kaçıp gitmekte
sevmek oturup beklemekte
sevmek bir işe başlamakta
sevmek bırakıp kaçmakta
sevmek yolun başında
sevmek eskimiş bir pabuç
sevmek yorgun ve kimsesiz
sevmek düşmüş pusuda
sevmek yalnız ve ürkek
sevmek gözde ve vakur
sevmek şu dağın ardında
sevmek nerde durmakta
sevmek oyun oynamakta
sen bu oyunun içinde
oyun senin içinde soğuk sıcak kaynamakta
sevmek mecburiyetten durmadan yanılmakta

Silvan Güneş

Sevmek Kendini Aldatmaktır

beklemek zor
kaybettim demek
kaybettiğini beklemek
bunu milyonlarca kez yüreğine söylemek
sonra savaşmak kendi kendinle
yenen de yenilen de sen olmak
beklemek ama neyi
aramak ama neyi
sevmek ama neyi
ne kadar uzağa bakarsan bak
ne kadar seversen sev
o seni sevmemişse gelmeyecektir
şu kuru inat bak ne hale koydu seni
sevmenin içinde biraz inat vardır
sonra kıskançlık
sonra biraz yalan ve biraz da sabırsızlık
sonra ardından aldatma bile gelebilir
sevmek zaten kendini aldatmaktır
insan aslında severken değil
paylaşırken mutlu olur
mutlu olmak kolay değil

01 Kasım 2003 Amasya

Silvan Güneş

Silahlar Sussa Şarkılar Savaşsa

Silahlar sussa
Şarkılar savaşsa
Ve son sözü
Danslar söylese...

Silvan Güneş
04.12.2015

Silvan Güneş

Sizi Başkan Yapalım

duydum ki çok değişmişsin façayı düzeltmişsin
miras da kalmadı ama altına arabayı çekmişsin
otel lobilerinde tanışma törenleri
hiç kalmış evler katlar hesapta trilyonlar
sonra dediler her şeyi çiftler çiftler alıyor
adet etmişsin ya hanımlar da değişiyor
bizim findıkçının oğlu işi iyi biliyor
diyor esnaf ama kaç yıllık erbaplar şaşırıyor
daha bir yıl olmadı borç üstüne borç taktığın
hafızalarda yitmedi kapımızda yattığın
şimdi holding oldun sen bu ne hızlı gidiştir
veremezsin hesabı sen bu yolu değiştir
adam oldum sandın ya selamı da kesmişsin
eski tanıdıklarını bir kalemde silmişsin
rakip tanımam deyip işleri bozuyormuşsun
ticarete sert girdim diye öğünüyormuşsun
iki günlük seyislikle ata bindim sanmışsin
tez bulan çabuk kaybeder helalden anlamazsın
geçen duyduk TV'de çocukken simit satışta
bir hırs bürüyor benliği sonrası hep alkışta
en büyük ekonomistler böyle yetişiyormuş
zengin dursa da yerinde o hep ilerliyormuş
lakin bizim Lazoğlunun parası olsa simit verdi
kaç simitçi alır şimdi unun simyasında derdi
bu formülle yürüyormuş peynirler lokum lokum...
değer yargısı bozulmuşlar hadi sofraya buyurun
geçen de heyet görünmüş kapısının önünde
bir liste ve metin varmış söyleyeceklerini bilsin de
seni başkan yapalım çok maharetlisin her işte

17 Temmuz 2006

Silvan Güneş

Sol Majör

SOL MAJÖR

Beni zorlayan Sol Majör,
Anlamadığım bana söylediğiniz inanmadığım şarkılar..
Belki de ben abartıyorum!
Her şarkıda varken bir karar...
Yok ama yok bir derdim,
İnan ki ben abartıyorum!
Anlamadığım, nereden geldiğiniz
Nereye gitmek için yol aldığınız.
Yol diye gösterdiğiniz değil ki benim düşüm
Ne yaptığını sen şimdi bir düşün.
Bir yola dair söylenenlerin
Hiçbirine ait değilim.
Aşkından delirdiğiniz hiçbir şeyin müptelası...
Konuştuklarınız hiç yabancı değil oysa,
Bilmediğim,
Neden etrafımdasınız?
Anlamadığım
Siz ne biçim bir yoldasınız?
Beni zorlayan sol majör...

Silvan Güneş

Silvan Güneş

Sor Kendine

Sor kendine,
hani bir zamanlar kalbini yerinden söküp atan o heyecanlarını!
sonra koşarak girdiğin o kapıdan,
kaçarken ardına daği bakmadan kaçışlarını!..

Sor kendine,
insan kolay kazanırsa kolay harcarmış!
bir kalbi tuz, buz etmek kolaymış, ama
Kazdığı çukurda kendi yanarmış

Kimine göre hayat hep kaçıp kovalamaca,
Kimine göre hep birbirine benzeyen bir masalmış
Ne gerçekten ayırt edilmez hikayeler uydurulmuş ama
Yalancının mumu yatsıya kadarmış.

Gönül bir kez geçti mi el olursun
Aklında ne bırakmışsan söz olursun
Gönül geçer, sözler unutulur da
Bir rüzgar eser, yel olursun.

Silvan Güneş

Sosyopat

bozulmuş daireler
düzeni yok
bukalemun ve de maymun kampları
başındaki yine aynı
soranı yok
bu dizginler niye yerde
ve nerede şu atların yuları

kaynayan kazanların öfkesi çamur
o yediğin ekmek mayasız hamur
söylenecek söz kalmadı nafile
duruyorum yine yanlış resimde
ah o viran olmuş nice gönülde
eridi gün bitti
gitti yiten
soran yok

ne çileli bir yoldur bu düştüğüm
hep engelli akıldır sürtüştüğüm
en adam sandığın adama mevki
sunulmuşsa başka söze gerek yok

başbozukluk attı demirlerini
sarmış ağlarını her bir yerini
bırakmışız mevlamıza herşeyi
adam gibi adam olamamışlar
makam için saygı görmez
hatırı yok

katırlar tepişti eşek kaldı arada
eşekler tepişti öldü sıra da
bitti düzen, tertip gelmez sıra da
söyle Karacaoğlan
nasıl olur taş yerinde ağıra

diplomanın ardına saklanıyor cehalet
ziyafet törenleri hep hamiline davet
akıllarını almış zevksizlik bir alemet!
başını gömmüş kuma görmedim ben kehanet
bilenle bilmeyen bir sofrada düşmüş sefada
yiyorlar hep birlikte deveyi havuduyla

28 Haziran 2008 Alanya 19:29

Silvan Güneş

Söyleyemem

Bazı kumaşlar var dokunamam,
bazı kelimeler var söyleyemem,
bazı acılar var anlatamam...
düşemem bazı yollara...

Silvan Güneş

Söz

söz suya atılan taşı
ağırlığınca indi
su debisi kadar

önce kabarcıklar
sonra halkacıklar çıktı yüze
katmer katmer genişledikçe
ağarıncaydı, değerinceydi,
yerindeligi
gördük, duyduk,
anladık anlayacağımızı
her şey
hesabımıza geldiğinceydi

ya da kime neydi
tıkadık lafa söze kendimizi
nafileydi
yetmezdi
dökülmüştü ya bir kez fütursuzca dudaktan
kırılmazdı onun bitmeyen akisleri
yalardı biteviye kıyılarımızı
bir cümle nasıl da dövmüştü
taş gibi kayalarımızı

beynimizde biteviye sürgündü artık söz
akılda küçük bir çatlak!
oysa her küçük sarsıntıda muhtemel
önce oradan kanayıp akacak
şiddetine göre bir gün parçalanacaktı
ah o kahrolası erozyon

bir cümle bir yıkım
bir cümle bir ömür mutsuzluk
boş verdim, kim takar dedikçe
seni kalbinden vuran
bir serseri kurşun oluyordu
hemen uzansan tutacağın yanındaki mutluluğu
kar gibi eritip su gibi akıtıyordu kalbine
bak kalbine
bak şimdi damarındaki kanın debisine

yarlar mı uçurumlar mı korkuttu gözünü
dur yağma yüzüme öyle
yağmurla
karla
tipiyle
fırtınayla
gelme üstüme üstüme
güzel bir söz çıksın
örtsün üstümüzü
mavi semaya
kara geceye

puslu yarına
ya da susalım
bir terzi misali
kılı kırk yararçasına
biçmedikçe kumaşı
kesmeyelim
kesmeyelim sözü
bir bıçak misali
dilimizle

04 kasım 2007 Alanya 00:43

Silvan Güneş

Sürgün

zorla ne oldu ki güzellik olsun
ben öyle kimseyi beğenmedim
en iyisi olsa ne çıkardı hediyen
zevkten yoksun bir elbise giymedim

bu gördüğün beni sen yorumlarken
bilemedin yine ben nereden geldim
sen kendini yine kendin överken
kaz kafana baktım baktım sevmedim

adam oldum sanmışsın ya öylesin
ben yanıldım dur düğme ilikleyim!
kravatın pek de uymuş takıma
kurtarırsın konuşmazsan ne deyim

ben öğrendim adam salaksa eğer
salaklığına bir kelime dermeyin
konuştukça sündürdüğü sakızı
çekip çekip aranızı germeyin

iki yüz kelimeyle kurduğu cümle
at misali kafa salla gülümse!
bin diploma alsa düzelmez ya
çaresi yok bakıp bakıp gülümse

sanmayın ki niyetim susmaktır benim
her gittiğim yerde sürgündür yerim
adalet er geç yerini bulsa da
pek hatırlı bir düzine adamı yendim

28Aralık2007
Alanya 21:56

Silvan Güneş

Şair

İaldır kendine şair
onu ele veren
kelimeler

dökölünce dizinler
patlar tümce yerinden
kesilir süt
dikilir öğüt
ya dikendir
ya güldür biten

şairin dili
bülbülün sesi
avını arar
kartal pençesi
okuyorsan derinden
gönlün geçer
ya güzelden
ya alemden

14 Kasım 2007 01:33 Alanya

Silvan Güneş

Şairlerin Günahı Yoktur

şairlerin günahı yoktur bilirim.
yoktur da onların kimseye zararı
tek bildikleri şey yaptıklarını
kafiyelere dökmektir ya da dökmemek
kimisi tanınmıştır herkes ezbere bilir
kimisi ya sensin ya da ben
hep bu yüzden bir özlemle
anlatırım yaptıklarımı
çünkü inanırım tanrı
en çok şiiri okunanın kalbine daha yakındır
en çok sevilenin dileklerini kabul eder
ve en çok ne yaptıysan sen o kadar insansın

Silvan Güneş

Şanım Şöhretim

beni alamazsın
aldığını sansan da kandıramazsın
beni çok kolay karalayabilirsin ama

beni anlayamazsın
anladığını sansan da
ölçün küçük gelir tartamazsın
beni çok kolay eleştirebilirsin ama

bana varamazsın
vardığını sansan da ulaşamazsın
çünkü her başarım tokattır sana

şahit oldukça çıldırtır yaptıklarım
ismim fazla gelir
istesen de arkadaş olamazsın...

ama takip edersin yine kahrolsan da
kötü olduğuma herkesi inandırana dek
eksilmez üstümden geçtiğin oklavan
ve amacına mutlaka ulaşınca
çoğalır oklavalar silahşörcesine
tanıdık tanımadık bir sofrada kurunca
öyle ince öyle leziz ve de çıtır çıtır
oldum zaten ben çoktan baklava kıvamında
müsade sizin dökün be artık
şerbetimi ve yensin şanım şöhretim...

Silvan Güneş

Şarkılar Affeder

Güzel sözlerin, acının, isyanın gizlendiği evdi şarkılar,
Ve hep bildiğimiz şarkılar gibiydi anlaşılmaz hayatlar...
Kahır yüklü, acı yüklü, isyan yüklü...

Sonu gelmez ayrılıklar...

Özlemler bir aşkla dillendirilse de
şarkılar affetse de
insanlar affetmezdi!..

Şarkının en kahırlısı çalar,
En hasret kokanına isyanla
kadeh kaldırılırdı...

O mahur beste çalar,
müjganla ağlaşırdı...

Mahur susunca müjganla vedalaşılırdı.
Düştükçe gölgeler yere yollar uzar,
adımlar ağırlaştıkça ağırlaşırdı da
Götürmezdi seni ona...

Seni anlatan şarkılarda avunup
Sana çıkmayan yollara düşmek....
Nasıl bir şarkı söylemekse bu!..
Nasıl bir hayatı yaşamaksa bu!...
Nasıl bir isyanı anlatmaksı bu!...

Sonra ne yaşanırsa, şarkılarda yaşanır oldu...
İnsanlar konuşmaya gerek görmedi...
Söyledi sadece yaşayamadıklarını
Dinletebildiğince de
Şarkılar affetti, insan affetmedi...

Silvan Güneş
22.03.2018

Silvan Güneş

Şarkılar Söylensin Diye Ayrılıklar Var

Şarkılar söylensin diye ayrılıklar var.

Çünkü ayrılıklar, acılar, zaferler olmasaydı şarkılar olmazdı.

Mutlaka senin de kalbinin bunlardan nasibini almış bir şarkın var.

Yüreğinin ateşini yakan ve söndüren; ateş ve su...

Bir türlü kavuşamayan gün ve gece...

Lakin, ne her şarkı seni anlatır ne de her müzik bizimdir.

O yüzden şarkılar bir ayrılık bestesini daha katmak için, sevenlerin yolunu gözler.

Bekletmek, gücendirmek olmazdı şarkıları!..

Dayanınca kapıya ayrılık,

bir kahır gibi alt alta diziliverir dizeler...

son sarılışla birbirine gömülen bedende,

birimiz çalar birimiz söyler...

Ve dinleyenler takılmadan hikayemize,

mazimize ıslık çalar gibi,

hatta mutlu yüzler gölgesinde feleğe de laf edip,

onca özlemi bir solukta söyleyip gider...

Silvan Güneş

08.09.2017

Alanya

Silvan Güneş

Şehidim Kubilay'a

Sen ki; şehitlerin en yücesi,
Sen ki; kalplerimizin durduğu, nutkumuzun tutulduğu yerdesin.
Sen ki; ihanetlerin en yangın yeri,
Sen ki; acısından uğundumuz kör karanlıkların yağız ağıtısin...
Sen ki; namusum, inancım, direncim,
Bayrağımı diktiğim ay yıldızımın içindeki renktesin...
Sen ki; hürriyetimin elimden almak isteyenlerin karşısına dikilmiş övüncüm, gururum,
bir başına kale gibi dimdik duran miğferimsin...
Sana uzanan eller kırılısın,
Sana dil uzatan diller, yok sayanların kanı kurusun.

Silvan Güneş

Şerbet

yeterince şerbetliydi suyumuz
sen de şeker attın içine
bu tadından yenmeyen baygınlık
içimde ne var ne yoksa aşansör
bir volkan gibi patlayacağım şimdi
püskürdüğümde sen yanımda ol
kirlettiğin gibi temizle eserini
sonra çık git herşeyimden
aklıma bile gelme

28 haziran 2008 Alanya 14:24

Silvan Güneş

Ŗiir PeŖinde

herkes hayatını yaŖıyor
sen Ŗiir peŖinde
dur gitme öyle, bekle

yalnız varamaz bir başına
o uzaklar kimsesizlikte
geri say üç ileri bir geri
gerisi senden bir ileri üç geri
elbet buluşamazsınız bilirim
kesişemez yollarınız
olsun dinlen biraz
soluk al
hayal kur
kesişmişsesine hatlar
ve o an gül
yaşadığına say
geleceği varsa gelir bir gün
vuslat
ölümüne

22 Haziran 2008 Pazar 11:35

Silvan Güneş

Şişko Patates

Kalbine dikkat et,
giresin oraya yoldan geçen herkes!...
Şişko patates, şişko patates...
Artık gitmez bu ayaklar, adımlar,
şu anlamsız dansı kes!..
Şişko patates, şişko patates...
Bugün mutsuzum, ama yarın neşem bin heves...
Şişko patates, şişko patates...
Kalmaz inan kimseye, yaptıkların geçer de,
bir daha tadamazsın, arzuların kafeste...
Şişko patates, şişko patates...

Silvan Güneş
24.09.2017
Alanya

Silvan Güneş

Ŗu Laf Söz Bitse

bir müddet hep beraber sussak diyorum
Ŗu gereksiz laf söz bir bitse
hep aynı Ŗeyleri durmadan duyuyorum
yüzünüzdeki o ifade artık yitse
Öyle sıkılmıŖım ki gideceğiniz anı toplarken
hesaplarım ŖaŖıyor dizginler elinizde
dur durak bilmez tahminler listelere dökülüyor
konu hep dağılıyor sonu gelmiyor iŖte
zamanın çaresizliği yüzümde yol yol oldu
onaylamadım hiç olmazsa bu azapla ykm doldu
ama put gibi durup bakmak da asla çare deđilmiŖ
buldun ya anlatacak dinleyenin esirmiŖ
ne zaman gider diye saatime baksam da
anlatan dinleyenin halinden hiç anlamaz
mümkünse bir müddet arayı soğutalım
at gibi onaylayıp baŖımı sallamayım
ne hesap etsem boŖa bu matematik senin
anlattıkça rahatladın gerilen artık benim
taŖ kesildim karŖında dinleyen bir heykelim
götürün beni artık bir müzeye verin

17 Temmuz 2006

Silvan GüneŖ

TELLER

Önce sen takarsın hayata tellerini...
Ve o tellere dokunup hayat buldukça,
her birinde bir huzur bir hüzün oldukça...
Hayat seni o tellerde iyice bir yoğurdukça...
Yaşam perde perde seni yordukça...
Bir bakmıştın roller değişmiş!
Hayat tellerine takmış seni!..
Gülse mi ağlasan mı?
Övünse mi yerinse mi?
Başlar bir alışveriş!
Huzur sana, hüzün bana
Neşe sana, gam bana...
Belli ki takmış bu hayat sana!

Silvan Güneş
01.09.2020

Silvan Güneş

Toprak

toprak
bir yanı doğum
bir yanı ölüm
bir yanı aşık
bir yanı Veysel

20 Nisan 2008 Alanya 23:29

Silvan Güneş

Torpilsiz Olduğu Gibi

torpilsiz çocukları severim ben
şu en arkaya oturtulanları
kim yaptı dediğinde
kendi kendine suçlanarı
yoksulluğu bahane sayılanı
üstü başı perişan başı kabak olanı

torpilsiz çocukları severim ben
tahta parçasını araba niyetine sürüp
bez parçasını kundaklayıp bebek uyutarı
kendi oyuncağını kendi yapanı

torpilsiz çocukları severim ben
başarıya bilgisiyle ulaşarı
kapısını kendi açıp kendi kapatarı
haksızlığın karşısında dimdik durarı
babasının parasıyla itibar görüp
yorulmadan adres buları değil
torpilsiz çocukları severim ben
bir ahbabın hatırına adam olmayarı

Silvan Güneş

Trafiğe Çıkmiş Sanat

Sanat perişan,
Sanat yalnız,
Sanat öksüz bir çocuk gibi ağlıyordu.
Sanatçının boğazına düğümlenenler,
sanatla midesi arasında bir yolun bağlantı noktasındaki trafik ışıklarına takılmıştı.
Sizin anlayacağınız sanat bundan böyle trafiğe zorla çıkartılmış bir araç gibi
güzergâhında başına gelebilecek tüm olaylara gebe,
belki bir noktada eşkiyaların soygununa hazır, bir toprak yolda ölümüne razıydı!

#sg

Silvan Güneş

Umut Et Yürek

bir amaç için çıkmışsınız yola
karşılaşırsınız
öyle çok insan
öyle çok yaşam
her biri ne sunmuşsa
ve toplamışsanız eteklerinize
öyle çok sevinç
öyle çok hüzün
bir buket olmuş duruyordur artık ellerinizde
gülü, yaprağı, kaktüsü, hanımeli
dikenin acısı çiçeğin yaprağına eş midir sizce...

o noktada katlanılmalı
bir damla gözyaşını sevince boğarcasına...
bir hüzünden yok sayılan umudu bulana dek...

21.02.2013
Alanya

Silvan Güneş

Unutsam Bir An

Olan için sarhoşluğun her hali güzel
Ben de içiyorum ama dönmüyor dünya
An olsa yitirsem aklımdan geçsem
Unutamıyorum olmuyor Leyla.

29 Mayıs 2011 Alanya 00:26

Silvan Güneş

Unuttum Her Şeyini

Nereye baksam gelirdin?
Gözlerinin denizi benden çok uzaktayken.
Bekle derken çaldın saatimi.
Yok oldum zamanlarda, ümit beslerken.

Bir renk seç dedin, seçtim.
Gökkuşağımız hasretle bizi beklerken.
Aşk kırmızıyı sen almışsın.
Yok oldum karalarda, seni özlerken.

Çaldığım şarkılara raks edecektin.
Dokundum tellerine sen dans ederken.
Kalbin nasıl atardı, çoktan unuttum.
Unuttum her şeyini, sen çekip giderken...

Silvan Güneş
12.09.2017
Alanya

Silvan Güneş

Uyan

bir kere yanlış ata bindi mi insan
daha kuyruğu düzeltemiyor inan
uyan ey halkım ne olur uyan
kelle fiyatına düşmeden hürriyet
geceyle ayırt edilemeyecek gerçek
uyan

sen ki bu dünya düzeninde
sömürmekten dalağı şişmiş vampir güçlerin nezdinde
figüran dahi değilsin
olsa olsa şeker gibi tuz gibi
eriyi verecek bir fiskelik maddesin
yeter ki üstümüze su serpmeye görsünler
barbarsın, ahmaksın, kölesin
ey halkım uyan ne olur uyan
kaldır başını şiir gibi ezberletilen duadan
uyuşmuşken beynin düşünemez
böyle yutturdular afyonu beyne
ekşimiş ayran da olsa içtiğin
şaraptan beterdir bünyeye

KUR-ulan tezgâhları
AN-lamazsan sen
yine başa sardık
kapıyı aralıyor figan
dayan yüreğim dayan
ihanetlere satılıklara iki yüzlere
maskeler ininceye kaleler gidinceye
şu maskeleri indirinceye kadar dayan

Silvan Güneş
05 Mayıs 2013
23:08

Silvan Güneş

Uymuyor

ne davul dengine ne tencere kapağa
uymuyorsa uymuyor düşmüşsün bir tuzağa

bir acıdır sözlerin sarf edersin hep derin
kaniyor bak her yerin iyileşmezsin daha

bir küstahlık bir kibir saltanat kurmuş zahir
kapan da kapını artık kalbinde yara

şaşırdım artık ben de kim kime eş kim nerde
evli bekâr fark etmez mutsuz herkes bir yerde

Silvan Güneş

11 Nisan 2013 Alanya 18:30

Silvan Güneş

Uzaklar

Hayat dediğin bir aldanış...
Oysa gözlerinde baharı görmüştüm.
Sapları ta dibinden koparılmış papatyalar
yaşamak için nasıl da direnir
Ve gün bitmeden solar.
Ve her kopan şey bir gün tükenir...

Uzaklar da gözlendikçe böyledir...
Ayrılıklar iyi gelmez bize...
Oysa yerinde bir haykırış kadar...
köklerini yaya yaya yaşamalı,
Ne işe yaradığını anlayamadığın ot bile...

Silvan Güneş
09.01.2018 / Alanya

Silvan Güneş

Ümran Baradan

Güle güle Ümran Baradan
Güle güle Ümran Baradan
Çoğumuz gerektiği gibi tanıyamadık seni
Önemli bir kesim 'yok' saydı belki de bilinçle
Bir kısmı -tesadüf ettiği- ölüm haberin ile nail olabildi varlığına
Ve bu durum acı bir tokat gibi yaktı yüzümüzü
Ölüme üzülnürdü ya
Biz üzülemeden utandık kendimizden önce
Bu nedenle aynalara bakamayacağız bir müddet
Böyle böyle kaç şamar yedik/yiyoruz...
Güller açmayacak hiç birinde...
Az da olsa sayımız, bir gün hatırlanırsın sarı sayfalarda
Bir iki kez mezarının başına çelenk koymaya da gelebiliriz
Hasretimizden, özlemimizden değil, medya da orada olacak diye
Ama gerçek şu ki onca çabana, azmine ve fedakarlığına rağmen
Geçemeyeceksin ekrandaki şebekleri
Ölenler için kalanlardan istenir ya helallik
Sen bunu tersine çevirdin
Kibarlığın, asaletin, hümanistliğinle
Yaşadığını zannedip, her duyusunda bitap düşmüşlere
Hakkını helal et
Hakkını helal et bize...

Silvan GÜNEŞ
05 Mart 2011 02:34

Silvan Güneş

Üzölürsün

Gerçekler mayın tarlası,
patlar ta kulağınızın tözünden
Her uzvuyla övünen sen!
duymaz gibi gülümsersin!..

Tüm aptallıkların yüze yansıdığı gülücükler.
Sahteliğin haritasını çizer mimikler.
Bir coğrafyaya düştün, ama kurtuluş yok.
Adresine postalanmış rotaya üzölürsün.

Silvan Güneş

13.04.2018 / Alanya

Silvan Güneş

Ya Altından Bir Bukalemun Çıkarsa

Beni hiç şaşırtmayacak olan gerçek,
hayatın hep sizden olması...
Sahte renkleriniz ancak menfaatlerinize döner.
O yüzden,
bazen renkleri ararken de dikkatli olmak gerekir,
ya altından bir bukalemun çıkarsa?
Hırlı mı hırsız mı?
Yalanlı mı dolanlı mı?

Silvan Güneş
Alanya

Silvan Güneş

Yağmur

yağmur yine çiseliyor ah
beni aldı başımdan
yağmur yine çiseliyor ah
düşlerde bir fırtına

şimdi nerelere yağıyor
götürür mü beni uzağa
şimdi sıcaık yatağına yattı tüm sevdiklerim
bir ben yağın şu yağmurla kaldım bir başıma

yağmur yine çiseliyor ah
beni aldı başımdan
yağmur yine çiseliyor ah
düşlerde bir fırtına

çıkısam sokağa salsam ıslatsa saçlarımı
yol olur damlalar belki evime götürür beni
hasret tükenir bir gün sen yağmuru dinle
güneş hep iyi doğar yağmurdan sonra

yağmur yine çiseliyor ah
beni aldı başımdan
yağmur yine çiseliyor ah
düşlerde bir fırtına

Amasya

Silvan Güneş

Yak

Bu kırılmış odunlar
üstüne yığılmış
çalı çırpı gibi öbek öbek...
Çak bir ateş,
yansın,
anlamsız sözler gibi
ortada kalmasın...

Silvan Güneş

20.12.2017 / Alanya

Silvan Güneş

Yalan Dünya

şimdi yine bambaşka bir zamanda
ben çok uzaklardayım yalnızla yaşamakta
ve bu hayata bakan çerçevem bir çift gözüm
sanmayın ki asılmış pencere bir duvarda

kimleri gördü şimdi kaç milleti görecek
bu örümcek ağları korkarım bitmeyecek
kaç duvarları deldi kaç demirler eritti
gözlerimde mutsuzluk bir daha yitmeyecek

28 Şubat 2008 Alanya 22:33

Silvan Güneş

Yalan Dünyan

Neden yalan söyledin?
Ne gereği vardı?
ve sonra ne gereği vardı pişmanlıkların!
İnsan pişmanlık yaşamak için yalan söyler mi?
Ah bu senin yalan dünyan
Sen hep böyle yaşadın...

Silvan Güneş

Silvan Güneş

Yalancı

Dünya neden yalan olsun,
Sensin yalancı
Bir fenalık görmedim ben
iyi olandan...

Silvan Güneş
02.11.2015
Alanya

Silvan Güneş

Yanıldı Kimyam

yine tecrübe edemedim.
ama tecrübe oldum size her işte
yine yenildim
yarım kaldı deneylerim
ne kimyasallar harcadım
kimyayı bozan suçlu benim

yine yalnızım
hatıralar kayboluyor nefiste
bir şans daha verir miyim kendime
katlanır mıyım kısa heyecanlara aldanarak
ve tam tadına varamadan
yine bir tokat yer miyim
kanar mıyım met-cezirlere.

20 Mayıs 2006 Alanya

Silvan Güneş

Yar Eder miyim Ben?

Seni, denizlerde lodoslara,
zirvedeyken hayallerin, alizelere,
terk eder miyim ben?
Seni, dağların başını kaptırdığı nimbuslara,
steplerde deliye dönen kurda-kuşa
yem eder miyim ben?
Seni, kötü kalplerin tuzağına,
şaşkınlığın gazabına,
bırakır mıyım ben?
Seni, art niyetlerin beşiğine,
sinsi emellerin eşiğine,
gönderir miyim ben?
Seni, mehtabı sönmüş karanlığa,
çöllerde kaybolmuş seraplara,
yar eder miyim ben?

20.08.2018

Silvan Güneş

Yas Tutar Bi Çare

hep bir özlem var içinde şarkılarının
aşka dair
nasıl özlemekse bu nasıl özlemek
yas tutar biçare
merhemi yok tükenişin
yas tutar biçare
balsa da ne çıkar
yas tutar biçare
her yeni gün yeni hasret bırakmaz
bu gidisin sonu yok
unutur unutulursun
unutur gönül

hep ister gönül
anlamaz yoktan
zamanı şaşmaz
gecikme bastan gün gelir
unutulursun

yas tutar bi çare
merhemi yok tükenişin

20.09.1999 Amasya

Silvan Güneş

Yemin

Ey aşk,
biz seni dolu dizgin,
özgürlüğün tadını çıkartırcasına...

Ey kahpe ihanet,
biz seni kendi ektiğın tohumun gölgesinden,
kendi karanlığına yorulmadan gömünceye...

Ey düşlerimizi süsleyen gerçek,
emanetini emin ellere:
elimle, dilimle, gözümle
son nefese dek!

Silvan Güneş
Alanya / 19.10.2017

Silvan Güneş

Yeni Yıl

hayat gerçekte sevdiğinle yaşıyorsan MUTLUSunuzdur.
hep bir hesap kitap içindeyse mutluluklar;
ille de kar etmek peşİNde YORGUNsunuzdur.
bir sahne ve bir perdeden ibaretse, yaşananlar;
tattan, tuzdan, şekerden habersiz,
oyuncularınız ezbersiz, tekersiz, çaresiz YOKSUNsunuzdur
aşksız, sevgisiz, heyecansız
nereye kadar gider bu tren dur duraksız
ve siz her zaman ta yürekten VURGUN
nefes alıyormuşsunuz ne çıkar
yitmiş duyguların fetih edilmiş kalelerinde
bir oyun içinde yapayalnız her yıl bi çare SOLGUNsunuzdur...

31.12.2008 16:30 Alanya

Silvan Güneş

Yeşildik

Biz ağaçta yaprakken yeşildik!
Ne zaman ki koptuk,
bize hayat veren gövdemizden,
düştük,
kuruduk,
renk değiştirdik...

Silvan Güneş
Alanya/20.12.2017

Silvan Güneş

Yine Ebrulara Yazıldım

yine ebrulara yazıldı kaderim
yine destisenkte acıdı renklerim
bu dur durak bilmez kötü devinim
yine zamansız mutlulukların ezeli sonuyla biter
ve batık kalbimin mekanını kestiremediğim kıyılarında
yine yalnızlığım şarkı söyler
yine gözlerim vuslatı gözler
yine ellerim tutmak ister
yine sor söyleyim

Silvan Güneş

Yok

tarumar oldu bahçeler gülü yok
başka bir dikili ağacı yok
olsa da meyvesi yok, dalı yok
kaç kilometre yol gitti anlamı yok
yok sesi yok seveni yok
yapayalnız bu dünyada sazı yok
sustu müzik sustu keman sustu sus
sözleri yok notası yok gamı yok

17 Mayıs 2008 18:09 Alanya

Silvan Güneş

Yok Sazımda Telim

değer vermezsin sen kimseye
hayatın maskeli balo
aldanma dostum bu şatafata
hareket bazen göz alır
her tek mil her adamın değil artık öyle
şimdilerde çok kolay çıkartıyoruz arşa
nasıl düşersin işte o belli değil

ben konuşunca
karşılaşmak istemezsin kendinle
bu yüzden dinlemezsin söylediklerimi
içini acıtan gerçeklerini
kaçarsın oysa çoktan düşmüştün arştan
nereye gidersen aynıyım
değişmez sahtelerin fikri bende

değer görmek için kıvrınman
ve bunu söylemen
oy gözlerim acıyor
ah belim
ve yok senin için artık
sazımda telim

15 Kasım 2007 Alanya

01:53

Silvan Güneş

Yumuşak g

Konuşurken yumuşak g yok!
Esirgiyor, seziyorum birden
cümlelerin içindeki i'lerin eksikliğini!
Üzerine üzerine gitsen,
ü'lerin de hiç yerine konmadığını görüyorsun!
ve anlıyorsun artık "şey" dediğinde
ş'lerin gerçeklerle güme gittiğini...
Çaresi mi?
Yok elbette;
artık çünkülere dayanınca mevzu
ç'leri de orada bırakıp
ö'lerle başbaşa
öğrene öğrene yaşıyorsun hayatı.
Sonra diyorsun finale doğru;
tüm ünlüler çekip gidince...
"bir şey çıkmaz bu hayattan!"

Silvan Güneş
18 Haziran 2021

Silvan Güneş

Yüreğine Sor

Bir canı ellerinde tutmak
ne zordur!
Can bilmezse, eller celladı mıdır?
Yoksa seviyor mudur?

Bir canı yüreğinde tutmak ne zordur!
Can anlamazsa ne çare!
Yürek canın mıdır?
Can yüreğin mi?

Silvan Güneş
15 Mart 2018
Alanya

Silvan Güneş

Zavallı

evet görmedin haklısın
zaten görsen de söylemezsin
sana dokunmayan yılanlar yaşasın
sen konuşma başına bela gelmesin
saklan hadi kapat ışıklarını
al başını bacaklarının arasına
ve yum gözlerini
saklan hadi saklan
gördüğünü de kimse görmesin
ne komik
gerçeklerden saklanayım derken
sen böyle aynaya bile bakamazken
şu acizliğin bile yeter
maymunlardan farksızsın
ve ne yazık ki evlisin
hem de çocuk sahibi

zavallı adam
zavallı çocuklar
ve zavallı gözlerim

17 Mayıs 2008 17:50 Alanya

Silvan Güneş

Zirve Gzlerindedir Hititli

hayatı nasıl yaşadığın
nerede yaşadığına bağlıdır Hititli
her yaşam bir dağ tırmanır
eforlar Ağrı Dağı gibi
gözlerin Ağrıdır Şimdi
yaşamak için işte
yılmadan
yürümek gerekir

hayatı nasıl yaşadığın
nerede yaşadığına bağlıdır Hititli
kimisi zor aralar kapıyı
kiminin ardına kadar açıktır
zor iŐtir mesafeleri kapatmak
Atan'ın birikimiyse cebinde taŐıdığın
birisi zevk sefa içinde uyur
diğerinin savaş yeridir zaman tüneli

hayatı nasıl yaşadığın
nerede yaşadığına bağlıdır Hititli
her insanın dünyası gözlerinde saklıdır
koy iki yaşamı yanyana
gözlerime bak Şimdi
zamanın tanığınin hisleridir rehberi
dağ, tepe, bayır, zirve çıkmak
ata binmek, nehirde yüzmek
bir volkan glnde
mola verip çadır kurmak
isli kara demlikten çayın içmek...
doğdukları yerde yaŐayanın yanında
bir ödüldür Hititli

Hayatı nasıl yaşadığın
nerede yaşadığına bağlıdır Hititli
manzaralar içinde durup
poz vermek değil
en güzel mekanların içinde
yaşam mücadelesi verenlerin
yüzünde grdğn çizgidir zirve

ama senin bir öğretin var
Taaa kalbimde dyumsadığım Hititli
eğer gelirse hisler dile
sevmek var yaşamı
her türlü eza ve cefaya katlanarak
ve zaman denilen gelgelerin
senin ruhunla beslenip saliselere tanık olmak var
işte bu yüzden sende özlediğim Şeyler var Hititli

aradaki mesafeleri kapatmak zor elbette
mücadele

bir başına verilip
çok kişiyle paylaşılır nihayette
aşmaya çalıştığım gözlerindeki zirvedir
işte bu yüzden
benim 'Ağrı Dağım' sensin Hititli

8 Mart 2006 Alanya

Silvan Güneş

Zordur benim zirvelerim

zor benim zirvelerim hemen öyle çıkamazsın
üşüyecek ve donacak ellerin
nemli ve ıslakken gözlerin
koş şimdi seni saran beyaza
ve karşısına doğru yürü
tipinin ve yellerin
kaybol derin karanlıkta
uzan buzul uzaklığa
herşey şimdi beyaz ve karayken
yakalarsa işte ellerin
bak o benim

17 Mayıs 2007 23:33 Alanya

Silvan Güneş